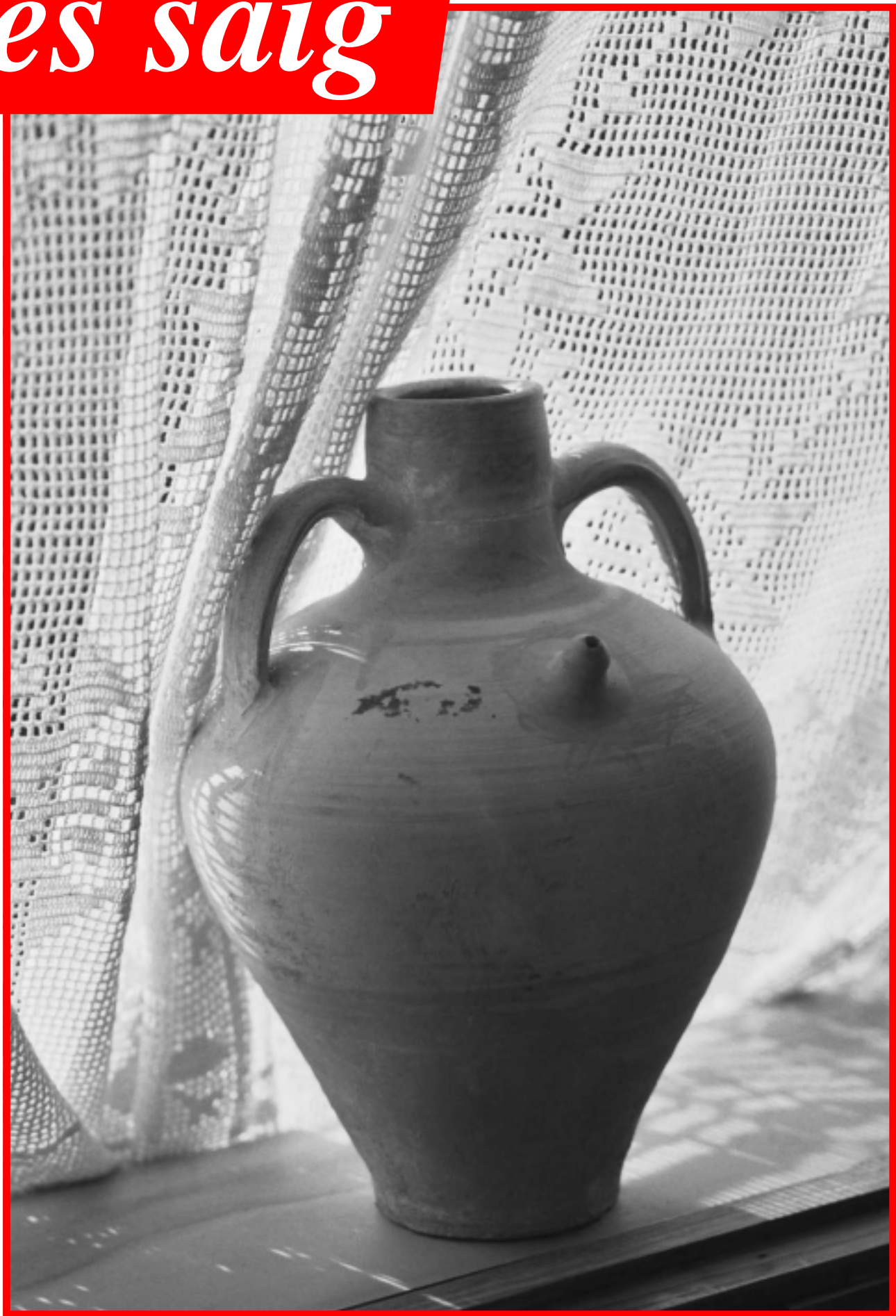

es saig

Euro(co)pa

Fa pocs dies estàvem tots convocats a les urnes per decidir qui havia de defensar els nostres interessos a Europa. La participació ciutadana a aquestes eleccions va ser la més escassa de la nostra història democràtica recent. Vol dir això que no ens interessa Europa? Vol dir que no confiam en aquells que ens hi han de representar? O vol dir que no creim en aquesta macroentitat, que la trobam postissa, que no ens sentim europeus?

Respecte de la primera qüestió, és evident que per a segons què sí que ens interessa; vegeu sinó l'expectativa que crea l'Eurocopa de futbol, amb milers d'espectadors plantats davant el televisor per veure on va la piloteta.

Respecte de la segona, potser sí que és cert que la confiança que tenim en els nostres representants és més aviat poca, perquè sovint han mostrat la seva mediocritat. I si el pas del temps ens ho fa oblidar, sempre tornam a tenir motius nous per confirmar allò que ja sabíem. I si no, mirau què ha passat amb la selecció espanyola de futbol: no ha fet mai res, però molts tornaven a pensar que podia guanyar-ho tot; al final la realitat torna, i reafirmes que no pot guanyar res. La culpa, com no podia ser d'altra manera, és del seleccionador (qui no assegura que ho hauria fet millor que ell?) i dels jugadors, acusats de manca d'atributs (ben lluny dels que mostra el bou d'Osborne, símbol d'autèntica espanyolitat, sembla).

Quant a la identitat dels europeus, hi hauria molt a dir. Possiblement sí que és demanar massa que ens sentim europeus d'un dia per l'altre, perquè una cosa és la geografia política, la que els dirigents marquen amb bolígraf damunt els mapes, i una altra és la geografia nacional, la dels sentiments dels habitants. I no seran les fronteres postisses les que faran que la gent se senti una cosa o altra. Deu ser per això que la selecció espanyola no és sentida com a pròpia per tots els espanyols, perquè per començar no tots els espanyols s'hi senten?

Tots som polítics i seleccionadors, les dues matèries en què tothom sembla tenir un doctorat. Això vol dir que tots podem renegar dels polítics que ens mal representen, tot i que llavors no acudim a la cita on podem decidir (relativament, tot s'ha de dir) quins han de ser aquests polítics. I vol dir que podem renegar del seleccionador que ha fet fracassar la nostra (?) selecció, tot i que no deixem de mirar cap partit, jugui qui jugui.

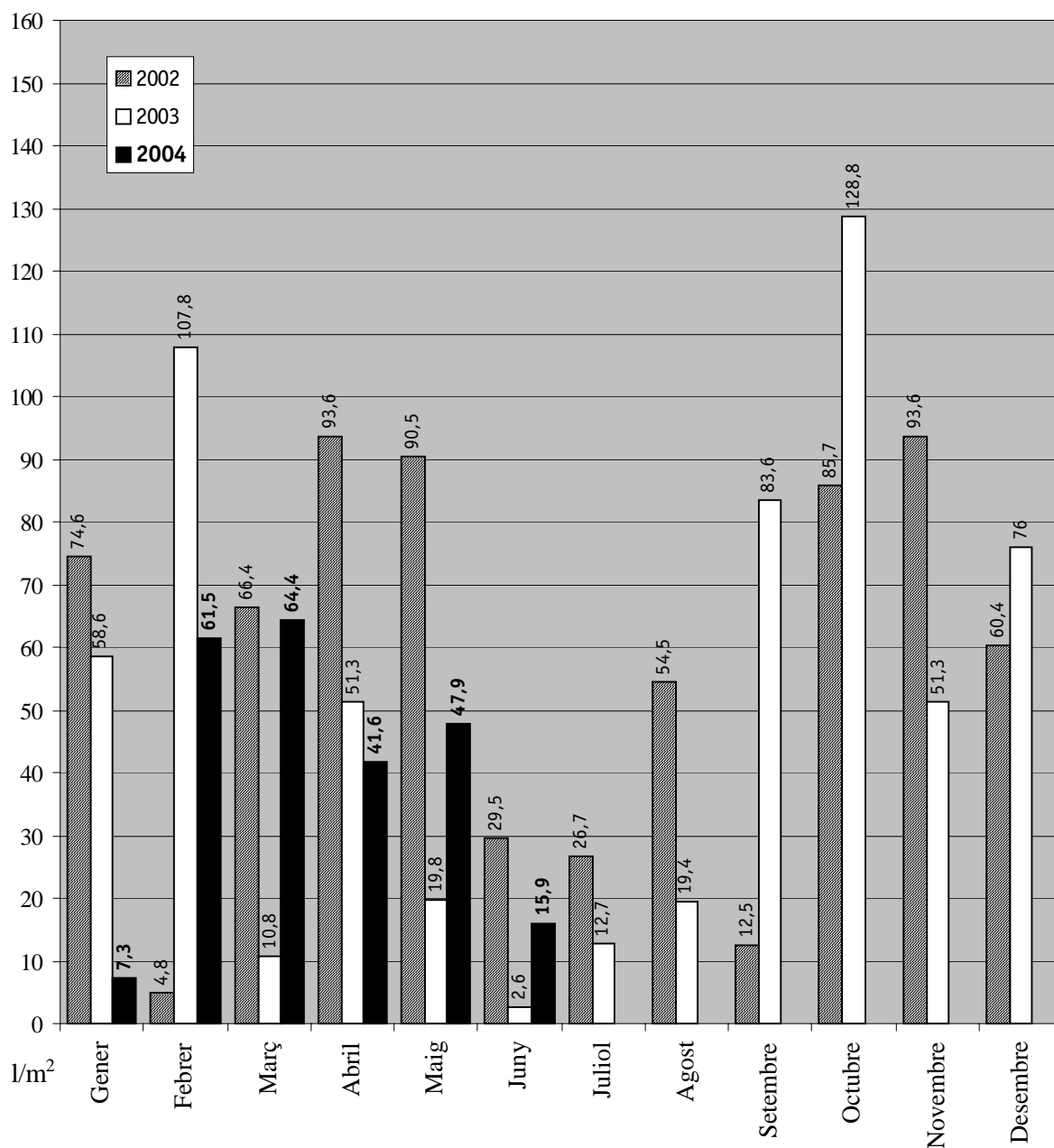
Si en Zapatero arriba a convocar el referèndum sobre Europa, li aconsellàriem que, a qui anàs a votar, se l'obsequiàs amb una abonament per veure partits de futbol per televisió: potser així només farem el ridícul al camp de futbol, i no a les urnes.

Sumari

- 02 Editorial
- 04 Pluviòmetre
- 05 Calaix de sastre
- 06 M'han dit que diuen
- 07 Moviment demogràfic
- 08 Sabeu on és?
- 09 El sant del mes
- 10 Una passejada, dues estampes...
- 11 Fa vint anys
- 12 Flora d'Algaida
- 14 L'Ajuntament informa
- 18 Festes de Sant Jaume 2004
- 21 XVII Festival de Cura
- 22 Sobre astronomia
- 24 Xerradetes en cadena
- 27 Noticiari de l'Obra Cultural
- 28 PSM-EN d'Algaida
- 30 Esports
- 31 Associació de Premsa Forana
- 32 Crònica d'un accident no anunciat
- 33 Glosa
- 34 Ses Escoles
- 35 Eleccions Europees 2004
- 36 Pla 6
- 36 Foto antiga
- 37 Algaida Solidari
- 40 Una xerradeta amb...

Pluviòmetre

El mes de maig va acabar amb un total de pluges de 47,9 litres, caiguts sobretot durant la primera quinzena.

Durant el mes de juny hi va haver un parell de brusques i es recolliren 15,9 litres. Després, amb l'estiu meteorològic, ha arribat la calor, el temps s'ha encalentit molt. La quantitat d'aigua que us assenyalam és la comptabilitzada fins dia 26, però tot indica que serà la definitiva.

Elemental, Mr. Matas!

A Meiringen, un bell poble suís proper a Interlaken, vaig poder seure una estona vora un dels fumadors de pipa més famosos del món: el detectiu Sherlock Holmes. L'escriptor Arthur Conan Doyle, el creador de l'immortal personatge literari, va viure a la zona; i la població li ha retut homenatge col·locant a la plaça major una escultura de l'investigador, que és la principal atracció dels turistes i desistats que, com jo mateix, passen per allà.

Això, m'ho ha recordat l'excel·lent promoció que el diari *Avui* ha fet de l'obra de Doyle traduïda al català, en col·laboració amb l'editorial Laertes. Ja fa anys que aquesta empresa havia posat a disposició dels lectors catalans les aventures de Sherlock Holmes; però ha calgut l'empenta del diari per aconseguir la divulgació d'una obra literària que en altres llengües ja havia arribat a cotes molt notables de popularitat. Bé, coses que passen. És comprensible que cap institució ni cap empresa nostrades participin d'un projecte semblant al de l'*Avui*. Si l'escriptor escocès hagués preferit les platges mallorquines a les muntanyes suïsses, potser ara podríem llegir com Sherlock Holmes i el seu ajudant Watson fan les seves brillants deduccions en la modalitat catalinera del mallorquí.

Però Doyle trià Meiringen i el seu paisatge per situar-hi la lluita cruel que mantenen Holmes i el seu implacable enemic, el professor Moriarty: tots dos es precipiten fatalment per les cascades de Reichenbach. La mort del detectiu provocà tal commoció entre els lectors que Doyle va haver d'enginyar-se-les per ressuscitar-lo en un posterior llibre.

I allà, a Reichenbach, hi pujàrem en funicular per admirar l'esplèndida natura, per veure el lloc exacte on Doyle situa la brega entre

Holmes i Moriarty. I per fer-nos la foto que els manuals del bon turista prescriuen: ben davant de l'espectacular caiguda d'aigua, hi ha una maqueta de fusta pintada amb els mateixos colors a daus que l'abric del detectiu, proveïda del forat oportú per col·locar-hi el nostre capet; la temptació de fer clic! és irresistible.

En aquell forat, sota la gorra que llueix Holmes, ara hi veig la carona simpàtica, dolça, d'un qualsevol dels nostres governants: de Rodríguez, de Cabrer, de Fiol, de Melià... o del mateix Matas, esperant que el fotògraf oficial enllesteixi la seva feina. I els m'imagín gratant-se tranquil·lament la barbeta, mentre mediten com han de resoldre els problemes conseqüents a tota acció de govern.

Però la realitat contradiu brutalment les meves fantasies. Ni tranquil·litat, ni meditació; més aviat insults, agressions i amenaces. A governar-nos, hi tenen dret, i també és la seva obligació. Idò no els basta; a més a més ens volen acoquinar. En aquests moments el Govern de les Illes Balears és un autèntic representant de la genuïna i estantíssima fúria espanyola: "A ellos, que los arrollamos!", és el seu crit de guerra. "Ellos" són, som, tots els que no els hem votat. No sé si la política governamental havia estat mai tan excloent i agressiva com ara.

Es posin tranquils, facin el favor, com els diria Josep Pla. Si la til·la no dona resultat, pensin en la lectura, que és recepta que va bé en tota temporada. Tenen al seu abast una bona col·lecció de llibres, com els de Sherlock Holmes. Elemental, Míster Matas! I recordin que, de vegades, un roig, un catalanista, un progressista, en definitiva una mala persona, els pot donar un consell excel·lent.

Es curiós com tenim la sensació que el temps passa molt aviat (encara que hi ha qui diu que no és el temps, qui passa, som nosaltres). Bé, deim això perquè ara ja no recordam que fa poc tornàrem anar a votar, i els comentaris més sentits anaven en el sentit de les poques ganes que hi havia de participar-hi, tant per la sensació que no servia per res, com perquè hi havíem anat un parell de vegades en poc temps. S'esperava una participació escassa i així va ser quasi per tot; hem dit quasi per tot, perquè a Algaida, devers migdia, el Pere Capellà estava ple de votants, tanta gent hi havia que no era gens ni mica normal. L'explicació fou que hi havia, allà devora, al camp de futbol, un dinar de paella de més de quatre-centes persones, que aprofitaren per complir amb el seu dret, o deure, de votar. Hi hagué qui trobà poc oportú el dinar, ja que podia parèixer una manera de fer que la gent gran anàs a votar. I així degué ser, ja que ens digueren que quasi pertot el percentatge fou de devers el 30%, mentre a Algaida fou quasi el doble.

Al nostre poble, des de fa un parell d'anys, la construcció va "a tope": reformes de cases velles, però reformes totals, habitatges nous com mai s'havia vist,... I si altres vegades hem dit que és incòmode anar pel poble, tant en cotxe com a peu, quan et trobes amb caramulls de material de construcció, o bastiments, o contenidors,... encara es fa més difícil circular. Dins d'aquestes obres, comentaven l'altre dia, n'hi ha que són realment emprenyadores i es referien sobre tot a dues: les de la Tanqueta, que encara feien més conflictives les entrades i sortides d'escola, i les obres de reforma de la creu i el pou del Colomer. D'aquesta reforma "d'embelliment" del conjunt del Colomer hem sentit tants de comen-

taris, no gaire favorables, que més val no reproduir-ne cap. Però una cosa sí que la volem comentar i és el fet que es podria intentar, per part de l'Ajuntament, aconsellar, o obligar, de fer les obres més ràpidament, ja que segons comentaris de professionals de la construcció, ja fa temps que podrien estar acabades, i a hores d'ara encara no sabem si les acabaran per inaugurar-les per Sant Jaume.

Per si no vos n'havíeu temut, sant Jaume ja és aquí i es nota per la calor que ja ha començat a fer, que, sense arribar a la de l'any passat, fa un parell de setmanes que el sol pega de valent. Segurament dins aquestes planes ja trobareu el programa de festes i és d'esperar que hi hagi actes per a tothom. El que sí sentírem l'any passat i enguany ja ho hem sentit comentar, és que hi ha massa dies de festa; a veure si enguany, pel fet de caure sant Jaume en diumenge, ens alliberam de tants de dies de vetlar i sortir cada vespre durant setmanes. Ara, que segurament molts d'altres voldrien que els dies de festa no s'acabassin mai...

De la festa de la qual sentírem parlar molt, fou el sopar de final de temporada del futbol algaidí. Ja hem comentat altres vegades la quantitat de gent que es mou al voltant del futbol, sobretot per part de pares i padrins dels al·lotets que practiquen aquest esport. Bé, com dèiem, ens han comentat que l'assistència fou multitudinària i que hagueren de canviar el local per massa gent. I, a part de l'assistència, el que va deixar més satisfets els directius, fou l'ambient que es va crear durant la vetlada. Ara toca preparar la propera temporada i a veure si s'aconsegueix tornar a pujar de categoria.

El tema dels cafès i bars d'Algaida motiva tants de comentaris, quasi, com la circulació: ningú no entén que no es puguin posar d'acord per tancar i obrir, els dies normals i per vacances. Un diumenge qualsevol d'aquest passat mes de juny, un grupet d'homes comentaven, damunt plaça, que només estava obert el cafè del Poble ; tots els altres estaven tancats. I un comentari que va sortir fou el fet que ara, des que a l'església no fan funerals els dissabtes i diumenges, són molts els dilluns que hi ha funeral; i la plaça és com una festa: els bars s'omplen de gent que fa una cervesa i una estona de tertúlia abans d'anar a sopar.

Sentírem un comentari l'altre dia, que ens va xocar una mica: deia aquest que enguany les tomàtiques aniran tirades de preu, tantes tomàtiqüeres va veure, passejant pels afores del poble, sembrades a hortets particulars; i bones que van, deia, es veu que no falta aigua. I si els pagesos de bon de veres segueixen semblant les tomàtiques de ramellet per les terres apropiades per a això (son Munar, son Cerdà, la Novella o Punxuat...), ja em direu si en tendrem a voler i rompre.

Bé, ja ens tornarem a trobar passat l'estiu. Que passeu unes bones festes de sant Jaume.

Un sord

Defuncions

Francisca Cloquell Mulet

Va morir dia 29 de maig
a l'edat de 96 anys.

Sebastià Cerdà Amengual

Morí dia 12 de juny als 57 anys.

Antònia Gelabert Garau

Morí dia 14 de juny.

Genoveva Moreno Fernández

Va morir dia 15 de juny.

Coloma Sastre Company

Ens deixà dia 17 de juny.

Catalina Capellà Llompart

Va morir dia 21 de juny.
Tenia 93 anys.

Naixements

Paula Maria Archilla Fullana

Filla d'Ivan i Francisca.
Va néixer dia 28 de maig.

Pep Guiem Nolla Servera

Fill de José i Amanda.
Va néixer dia 6 de juny.

Ana Urrea Figuerola

Filla de Salvador i Ana.
Va néixer dia 14 de juny.

Lluc Vallès Borràs

Fill de Rafel i Maria del Mar.
Va néixer dia 15 de juny.

Cristina Salas Trobat

Filla de Jordi i Catalina.
Va néixer dia 16 de juny.

Un **portell** és una obertura o entrada feta en una tanca, un marge o una paret, que permet just el pas d'un carro, carruatge o cotxe. També pot ser cada una de les obertures de les cabines d'una nau que donen al costat del buc.

Una portella és una porta petita practicada en el batent d'una porta més gran o en una finestra. En nàutica, la portella és l'obertura lateral de la coberta d'una nau de guerra per on guaiten els canons.

Esportellar és obrir un portell en un mur, una muntanya, etc. També, quan els infants perden les dents de llet es diu que estan esportellats.

Topònims

Portell de Morella: Municipi del País Valencià (Castelló), situat a l'extrem de la comarca dels Ports, a 1074 metres d'altitud. El riu de la Cuba el separa de l'Aragó i està a l'àrea comercial de Morella.

Pla del Portell Paredat: Situat al terme de Fornalutx, entre la Penya del Migdia, el puig del Senyor Nofre i els Cards Colers.

Cançó

Es figural de Morell
està dins un comellar.
Si hi voleu anar a robar,
hi ha un ca ran des portell.

Pista

Aquest portell de la fotografia d'aquest mes dóna accés al camí d'una possessió "moderna" del Quarter IV de poc més de 25 quarterades d'extensió. Les cases degueren construir-se al voltant de l'any 1866, data que apareix a una volta de la primitiva cotxera o portassa. Quan hi hem anat per fer la foto, no sabíem des de quin angle l'havíem de fer, perquè ens feien nosa uns antiestètics pals d'electricitat situats entre el portell i les cases. Aquest portell no sabem com quedarà després del desdoblament de la carretera C-715.

Solució del mes passat

El Simca 1000 protagonista d'*Es saig* anterior està situat davall una figuera del primitiu corral de Cas Quitxero, prop del nou carrer que enllaça els carrers del Pare Pou i Antoni Maura.

M. F.

Sant Agustí

Aureli Agustí va néixer a Tagaste, al nord d'Àfrica, l'any 354. Era pagà, però influí poderosament en la seva conversió la seva mare Mònica, santa Mònica, la festa de la qual se celebra el 27 d'agost, un dia abans que la del seu fill. Precisament sant Agustí ens narra el procés de la seva conversió en un llibre molt sincer, les *Confessions*, escrit en bona part per reconèixer les seves debilitats i per esvair les lloances excessives dels qui el tenien per sant i l'idolatraven. De fet, passà per diverses sectes –maniqueisme, escepticisme– abans d'acceptar l'autèntica fe cristiana. Va ser decisiva la seva estada a Milà i el contacte amb sant Ambrosi, bisbe d'aquella ciutat, que va ser qui el batejà als 32 anys.

Va viure a Roma fins a la mort de la seva mare; aleshores tornà a Àfrica, primer a Tagaste i després a Hipona on fou ordenar sacerdot. Treballà amb el bisbe d'aquella ciutat, Valeri, i a la mort d'aquest el succeí com a bisbe d'Hipona.

Dugué a terme una important tasca apostòlica que no el privà d'escriure un molt considerable nombre de llibres fins al punt de ser considerat el més important doctor de l'Església Llatina. Seria llarg enumerar les seves obres més importants, escrites en un llenguatge de gran puresa. A més de les ja citades *Confessions*, és obligat referir-nos a la *Ciutat de Déu*, que ell oposa a la “ciutat del món”, formada pels que viuen dominats per l'egoisme; hi presenta la seva concepció de la història universal, inspiradora de diverses utopies; proclama el predomini de l'Església sobre l'Estat, si bé considera aquesta “ciutat de Déu” compatible amb qualsevol organització civil.

Els darrers anys de la seva vida es varen veure enterbolits i amargats per la invasió dels vàndals que assolaren tot el nord d'Àfrica, destruïren temples i monestirs, mataren molts de cristians i escamparen la fam i la misèria. Assetjat a Hipona, Agustí va caure malalt i morí poc abans que la ciutat fos presa dels bàrbars; era l'any 430, quan el nostre sant tenia 76 anys.

Al voltant de sant Agustí es formà una comunitat de clergues per als quals escrigué una regla monàstica “*ad servos Dei*” que juntament amb altres escrits és la base de l'ideal monàstic de sant Agustí. Les invasions dels vàndals destruïren aquestes primitives comunitats, però posteriorment aquesta regla fou represa per diversos grups i famílies religioses. Entre aquests ordes agustins tenim: *agustins descalços*, *canonges regulars*, *ermitans de sant Agustí*, *ermitans agustins recol·lectes*, *agustins assumpcionistes*, amb les corresponents branques femenines.

Una passejada, dues estampes...

es saig

Una passejada pels perfils del poble, a aquella hora del dia en què el sol ja dóna per acabat el seu jornal. Perfils clarament identificables com a algaidins, en dos casos. En l'altre, el perfil presenta elements comuns a tota concentració humana civilitzada. I, omnipresent, el cel protector. O el cel que ens amenaça amb barrumbades fortes.

Miquel Serra

Números 43 i 44

L'any 1984, *es saig* encara publicava dotze números cada any i, per tant, ens hem de referir als números de juliol i agost. Recordarem que la decisió de fer una sola revista corresponent a aquests dos mesos va ser motivada pels problemes que teníem amb la impremta per culpa de les vacances.

Així resulta que ens trobam amb dues “Xerradetes”: una amb Xesc Antich “Mora”, com a president de la Societat de Caçadors, i l'altra amb Joan Oliver “Torres”, que aleshores era el cap del Puig Major; la primera la firmaven en Pere i en Joan Mulet i la segona era a càrrec d'en Víctor Mulet. Lògica-

ment no podem entrar en detalls per no estendre'ns gaire. També trobam dues portades: un muntatge de Jaume Falconer i un dibuix d'Antoni Mas de la creu del Colomer. N'Alexandre Pizà ens aconsellava pel que fa al tètanus i a les cremades.

Hi havia tres editorials: dos es referien a l'estiu i els seus problemes, sobretot el de l'aigua que en aquells moments era una preocupació greu. L'altre era un comentari de les festes de sant Jaume que, a judici de l'editorialista, foren polèmiques i llastimoses, gairebé vergonyoses; també s'hi referia el comentari de n'Andreu Majoral i una rondalla insistia en l'organització de les festes del poble imaginari d'Adiaga.

Entre les col·laboracions que volem destacar, n'hi ha una de Pere Fullana que explica la “Contribució algaïdina a les bodes d'or sacerdotals de Lleó XIII (1888)”. Una altra, la firmava Ramon Rosselló i era la llista dels caps de casa d'Algaïda de l'any 1545, que presenta un total de 218 caps de família. I una altra col·laboració era de Gabriel Janer Manila: “Josep Puigserver o la fidelitat a la terra”. Encara hi afegiríem un article de Bernat Lliteres dedicat a mestre Melcion “Calina” com a mestre apicultor i enumerava les millores que havia introduït en aquest camp.

En Calaix Desastre ens oferia “Dues lliçons d'amor i de respecte al català” i un comentari irònic del parc d'animals prehistòrics que es va muntar per devers Xorrigo. Els al·lots de Ses Escoles ens contaven la seva visita al poblat talaiòtic de Capocorp Vell. En Joan Trobat ens informava de la planificació de la nova temporada futbolística. I el rector Antoni Garau glossava el títol “No puc perdre res perquè no vull guanyar res”.

Per acabar, voldríem recordar la gran quantitat de fotografies que hem publicat, actuals i antigues. D'aquestes darreres, fa vint anys en publicàvem unes quantes: una era d'una representació al teatre Parroquial de principis dels seixanta; dues mostraven el nostre campanar sense la cuculla que havia destrossat el llamp que hi pegà pel novembre de 1947; i l'altra era un grup d'al·lots, uns nins, amb el que aleshores era el rector, D. Joan Martorell.

L'alè de bou *Achillea ageratum* L.

Etimologia

El nom genèric, *Achillea*, està dedicat a *Achilles*, deixeble del metge *Chiron*. El nom específic, *ageratum*, significa compacte i és degut a la forma de la seva inflorescència, que presenta les flors molt compactades. Hi ha una altra teoria que diu que *ageratum* deriva del grec i significa allò que mai envelleix, referint-se al fet que les flors es conserven prou temps sobre la planta aparentment fresques. El nom vulgar es deu, sens dubte, a la característica olor que desprèn la planta en fregar les fulles.

Descripció

Planta de la família de les asteràcies o compostes, una de les famílies amb més espècies del món i la més abundant de les Balears. És una planta perenne, herbàcia, una mica llenyosa a la base; olorosa, glabra o lleugerament pubescent. Les tiges assoleixen fins a 50 cm d'alçada, són dretes, simples o ramificades només a la part superior. Les fulles es troben en disposició alterna i presenten un tacte una mica aspre. Són de forma oblonga, obtuses, amb pecíol molt curt, dentades o lobulades, amb els lòbuls dentats. Les flors es troben disposades en capítols, com és característic de la família. Els capítols són inflorescències caracteritzades per presentar un nombre variable (generalment alt) de flors sèssils, envoltades de bràctees que formen un involucre en forma de copa. Aquests capítols, a la vegada, es reuneixen en corimbos compactes, motiu pel qual el nombre de flors per branca florífera pot superar fàcilment el milenar. En aquests capítols hi ha dos tipus de flors: les externes, que presenten un únic pla de simetria (flors ligulades), i les internes, amb cinc plans de simetria (flors flosculoses). Aquestes flors presenten un calze soldat a l'ovari (ovari ínfer), una corol·la formada per cinc pètals soldats, un androceu constituït per cinc estams amb els filaments lliures i les anteres soldades (característica pròpia de la família) i un gineceu format per dos carpels soldats amb una única llavor al seu interior. Els fruits són cipseles que queden tancades dins dels capítols i són alliberats lentament.

Floreix entre els mesos de maig i setembre i fructifica en unes poques setmanes, si bé la dispersió de les cipseles es pot perllongar bastants de mesos.

És una planta de llocs humits, sovint sobre sòls argilosos, amb argiles que retenen la humitat fins i tot durant l'estiu.

És una planta de distribució mediterrània occidental. A Balears, viu a Mallorca i a Eivissa. En general, no és espècie rara, si bé en el Pla de Mallorca no és molt comuna. L'he localitzada a la vessant nord de la serra de Cura, en terres d'Albenya.

Usos tradicionals

Té propietats estimulants, tòniques, presa en infusió (les summitats florals a l'1-2%), i vulneràries, usada per a la cura de nafres i ferides. El metge Chiron, amb qui hem comentat al principi, ja l'emprava amb aquesta finalitat. La poetessa M. Antònia Salvà (Palma 1869 - Lluçmajor, 1958) comenta en un dels seus llibres que és una mata olorosa, molt cercada per esvair en forma de bavarada les males humors i enfortir els múscles. Les flors, i sobretot les llavors, s'usen com a vermífugues (contra els cucs) i les fulles com a emmenagogues (per facilitar l'aparició de la menstruació).

Canvis a l'equip de govern

A l'hora de tancar l'edició d'aquest número el batle no ha fet la reestructuració de l'equip de govern, fins ara format pels representants dels partits, PSOE, PSM – EN i UM; una vegada que el regidor Pere Sales Mascarró, del PSM – EN, ha decidit passar a l'oposició presentant la dimissió de tots els seus càrrecs.

En el proper número d'aquesta revista, us informarem de com queda estructurada la Junta de Govern Local i la Comissió Informativa de Promoció Econòmica que fins ara presidia en Pere Sales.

Centre Universitari D'algaida

El passat 16 de juny, el Rector de la Universitat de les Illes Balears, Avel·lí Blasco i Esteve, i el Batle d'Algaida signaren a la Casa de la Vila el conveni de col·laboració entre les dues institucions per a la creació d'un centre universitari a Algaida.

Són molts els municipis que ja ofereixen aquest servei als estudiants universitaris i als joves, acosten la universitat als pobles i faciliten la tasca administrativa i de consulta als estudiants.

Aquest servei, en un principi, estarà ubicat a la biblioteca municipal del casal Pere Capellà, ja que l'Ajuntament ha elaborat un avantprojecte per habilitar, al mateix casal, a l'espai que hi ha sobre l'entrada del pati, una aula d'informàtica que serveixi, a més de centre universitari, com a lloc destinat a punt juvenil.

Aquest avantprojecte fou entregat a la Consellera de Presidència, Maria Rosa Puig, el passat mes de febrer per sol·licitar el seu finançament, que, si s'aconseguís, l'Ajuntament realitzaria aquesta obra que també serviria per dotar de més espai la biblioteca.

Servei d'ocupació

Des d'aquest mes de juny, en virtut del conveni de col·laboració signat entre l'Ajuntament d'Algaida i el Servei d'Ocupació de les Illes Balears, es pot renovar la demanda d'ocupació a les oficines de la Casa de la Vila.

Per altra part, al Punt d'Informació Jove, hi trobareu informació sobre el món laboral.

Habitatges de Protecció Pública

El març de l'any 2001, l'Ajuntament d'Algaida i l'Institut Balear d'Habitatge (IBAVI) signaren un conveni de col·laboració entre les dues institucions, per tal que l'IBAVI cedís la propietat de l'immoble situat al carrer Joan Alcover, 5 d'Algaida amb la finalitat que aquest solar servís per poder construir l'actual centre sanitari, agrupant aquest solar i el que ocupava l'antiga cambra agrària, que també va cedir el Govern de les Illes Balears a l'Ajuntament.

Com a contraprestació l'Ajuntament es comprometé a posar a disposició de l'IBAVI, en el termini màxim de tres anys, solars urbans amb qualificació de sòl residencial, d'una superfície de 400 m² o, en el seu cas, si això no hagués estat possible, l'IBAVI podria concedir un nou termini a l'Ajuntament, o bé sol·licitar que en el termini màxim d'una anualitat s'abonés la quantitat en què fou valorat l'ha-

bitatge, incrementada amb l'interès corresponent, 37.863,76 •.

S'ha de tenir present que, a l'hora de signar aquest conveni, les Normes Subsidiàries de Planejament no estaven aprovades. Les va aprovar la Comissió Insular d'Urbanisme el març de l'any següent, la qual cosa implicava que l'Ajuntament en aquell moment no disposava de terrenys urbans, ni disposava de terrenys cedits per les diferents unitats d'execució previstes a les Normes Subsidiàries, ja que aquestes no estaven aprovades.

Han passat dos anys des de la seva aprovació i en aquest termini les unitats d'execució que s'han desenvolupat són de superfícies petites i el 10% de l'edificabilitat que li correspon a l'Ajuntament s'ha fet per compensació econòmica, ja que les superfícies que s'havien de cedir no arribaven a la superfície mínima de solar exigida, 200 m², per això l'Ajuntament no pot disposar de terrenys per poder cedir a l'IBAVI.

Efectivament, el termini va acabar el passat mes de març, l'IBAVI en lloc de dirigir-se a l'Ajuntament, i informar-lo de la finalització del termini, que és el procediment normal entre les diferents administracions, ho va fer mitjançant els representants del Grup Popular a la Corporació.

En aquest sentit, l'Ajuntament va enviar un escrit al gerent de l'IBAVI el 10 de maig, que explicava quina és la situació actual i perquè en aquest temps no s'ha pogut fer aquesta cessió, i va sol·licitar un nou termini per poder complir aquest conveni; el 6 de juny el batle i la regidora d'urbanisme es reuniren amb el gerent, Segismundo Morey Ramón, per expo-

sar-li l'interès que té l'Ajuntament per adquirir terrenys per destinar a habitatges de protecció pública.

De fet, s'ha remès un escrit a l'IBAVI on se sol·licita un estudi per saber la demanda d'habitatge al municipi. D'aquesta manera es coneixerà la demanda real d'habitatge a l'hora de planificar una oferta de habitatge de protecció pública.

Ampliació de les escoles

El passat 23 de juny, per iniciativa de l'Ajuntament, va visitar el Col·legi Públic Pare Pou el Gerent de l'Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals (IBISEC), Andreu Obrador, amb la finalitat de conèixer la situació actual del centre escolar, quant als edificis i als espais actuals destinats a aules.

Des de l'Ajuntament se li va exposar la necessitat urgent de dotar el centre de dues línies educatives a tots els nivells que actualment s'imparteixen al centre, infantil i els dos cicles de primària.

Això suposa l'ampliació dels edificis actuals. Des de l'Ajuntament es va proposar crear un nou edifici d'educació infantil i de primer cicle de primària, destinar l'actual edifici al segon cicle de secundària, passar a l'Ajuntament l'actual edifici d'infantil. D'aquesta manera s'asseguraria l'ampliació de l'Escola Municipal Infantil i la construcció d'un nou menjador escolar i una nova cuina.

Per poder construir aquests nous edificis, l'Ajuntament posarà a disposició de la Conselleria d'Educació terrenys que està previst adquirir dins aquest mes de juliol i, més endavant, els terrenys de la unitat d'execució pre-

vista a les Normes Subsidiàries que s'han de cedir a l'Ajuntament quan aquesta es desenvolupi.

Des de l'IBISEC, juntament amb la Direcció General de Planificació i Centres, estudiaran la proposta de l'Ajuntament i iniciaran la redacció dels projectes necessaris per ampliar l'actual CP Pare Pou.

Plaga de mosques a Randa

Durant el mes juny s'ha detectat a Randa una proliferació de mosques. Des de l'Ajuntament s'ha exposat el problema a la Conselleria de Medi Ambient que ens ha remès a empreses que es dediquen a la fumigació de plagues.

L'empresa Endema, després de visitar la zona i fer un estudi, ha presentat un pla d'actuació per eliminar aquesta plaga i fer diferents fumigacions de les quals s'ha informat per una ban de batlia els veïns i veïnes de Randa.

Contractació de grups musicals

A la mateixa sessió, es va aprovar per unanimitat la contractació del grups musicals que han d'actuar a les festes que aquest estiu organitza l'Ajuntament.

Algaida, Festes de Sant Jaume: Dissabte, 17 de juliol: *Trio Brumas, Contraband i Molly Duncan*. Dissabte, 24 de juliol: *Orquestra Zodiac, Alabama i Gran Orquestra Republicana*. Dilluns, 26 de juliol: *Clave de Soul*.

Festes d'Estiu de Pina: Dissabte, 3 de juliol: *Orquestra Poker, Esloquehay, Discoteca*.

Festes de Randa: Dissabte, 28 d'agost: *Trio de ball Testa Rosa*.

El cost total d'aquestes actuacions, més els equips de so i llums és de 23.272 •.

Festes d'estiu de Pina 2004

També, i per unanimitat, es va aprovar el programa i el pressupost de les Festes d'Estiu de Pina. A l'hora de sortir al carrer aquest número les festes que seran els dies 2, 3 i 4 de juliol ja s'hauran celebrat, la qual cosa fa innecessària la publicació del seu programa però sí informar-vos del seu pressupost que puja a 14.420 •.

Vacances en pau

A la sessió extraordinària celebrada el passat 18 de juny, el ple de l'Ajuntament va acordar per unanimitat acollir-se al programa Vacances en Pau, que organitza l'Associació d'Amics del Poble Saharaui, en col·laboració amb el Govern i els municipis de les Illes Balears, i es comprometen a ajudar els nins saharauis que han de passar aquest estiu entre nosaltres i a col·laborar amb les famílies que els han d'acollir.

Exposició sobre els Cossiers

Des del 18 al 20 de juny, ha estat exposat al Casal dels Joves els treballs realitzats pels nins i nines del Col·legi Públic Pare Pou, sobre el tema dels cossiers.

Revisió del cadastre

S'ha obert el termini per a les reclamacions i al·legacions de la revisió de cadastre de rústica. Podreu consultar i fer les al·legacions que considereu a la rectoria els horabaixes. El termini acaba el 14 de juliol.

Escola Municipal de Música

El termini per formalitzar la matrícula de l'Escola Municipal de Música serà els primers quinze dies del mes de setembre. La matrícula es farà, igual que els altres anys, a la biblioteca municipal.

Transport públic a Pina

Segons ens ha informat la Direcció General d'Obres Públiques i Transports, des del passat 20 de juny l'empresa *Cladera Ferrer, SA* es fa càrrec del servei regular de transport públic que cobreix Pina. Això ha suposat una millora del servei, ja que s'han incrementat la freqüència d'horaris respecte a l'anterior concessionari.

El nou horari fins a 31 d'octubre és el següent:

De dilluns divendres

PINA - PALMA		PALMA - PINA	
Sortida Pina	Arribada Palma	Sortida Palma	Arribada Pina
08.00	08.35	09.00	09.35
11.40	12.15	13.15	13.50
15.30	16.05	16.30	17.05
19.00	19.35	19.45	20.20

Dissabtes, diumenges i festius

PINA - PALMA		PALMA - PINA	
Sortida Pina	Arribada Palma	Sortida Palma	Arribada Pina
08.00	08.35	09.00	09.35
15.30	16.05	19.45	20.20

Escola Municipal Infantil

Durant el mes de juny, una vegada realitzada la preinscripció, s'han exposat al tauler d'anuncis de la Casa de la Vila la llista d'admesos a l'Escola Municipal Infantil pel curs 2004 -2005.

Durant la primera quinzena del mes d'agost es realitzarà la matrícula. Els infants que no es matriculin dins aquest termini perdran el dret ha ocupar plaça a l'Escola Municipal Infantil el proper curs.

Avançament del programa

Prefestes

Dilluns, 5 de juliol

A les 17.00 hores. **Inici del V Torneig de Volei Platja.** A les Escoles. Organitzat pel Casal dels Joves i Esplai Burot. Programa a part.

Dissabte, 10 de juliol

De les 11.00 a les 13.00 hores. **Especial Bon dia Algaida, festes de Sant Jaume 2004.** El podeu escoltar a través del 107.7 FM, Titoieta Ràdio.

Diumenge, 11 de juliol

A les 17.00 hores. **Semifinals i final del V Torneig de Volei Platja.** A les Escoles. Organitzat pel Casal dels Joves i l'Esplai Burot. En acabar, lliurament de trofeus.

Dilluns, 12 de juliol

A les 10.00 hores. **Taller de capgrossos** per nins i nines. Organitzat per l'Esplai Burot i el Casal dels Joves. Programes a part.

Dimarts, 13 de juliol

A les 10.00 hores. **Taller de capgrossos** per nins i nines. Organitzat per l'Esplai Burot i el Casal dels Joves.

Dijous, 14 de juliol

A les 10.00 hores. **Fi del taller de capgrossos.**
A les 18.30 hores. **Taller de percussió** al Casal dels joves.
A les 21.00 hores. Presentació del primer volum de les **Obres Completes del Dramaturg Pere Capellà** a càrrec de l'autora de l'estudi de l'obra, Maria Magdalena Alomar i de Gabriel Oliver "Majoral". L'edició és de l'Editorial Moll amb el patrocini del Consell de Mallorca i de l'Ajuntament d'Algaida. Acte emmarcat dins l'Any Pere Capellà. A l'auditori del casal Pere Capellà.

Divendres, 16 de juliol

A les 17.30 hores. **Taller de percussió** al Casal dels joves.

A les 19.00 hores. **Combat de Picat entre els glosadors:**

Joan Planisi, Antoni Socies, Rafel Roig, Jaume Juan i Mateu Mates.

I l'actuació dels glosadors novells que han participat en al taller de tècniques de glossat. Presentació a càrrec de Felip Munar. Organitzat per l'Associació Cultural Canonge de Santa Cirga, en commemoració de l'any Pere Capellà. A l'auditori del casal Pere Capellà.

A les 22.00 hores. **Fumada lenta amb pipa Sant Jaume 2004.** Al cafè ca na Maiolina. Organitzada pel Club de Pipers d'Algaida. Programes a part.

Dissabte, 17 de juliol

A les 17.00 hores. **Gimcana fotogràfica per a nins i nines.** Organitzat per l'Esplai Burot. Concentració al Casal dels Joves. Programes a part.

A les 18.30 hores. **Cercavila** amb els capgrossos acompanyats per la Banda de Música d'Algaida.

A les 19.00 hores. **Inauguració d'exposicions:**

Exposició de pintura de Joan Balaguer Mulet. A la Rectoria.

Exposició Solidària Una altra globalització és possible a càrrec d'OIKOS. Amb el suport de l'Associació Algaida Solidari. A la Rectoria.

Exposició de Brodats i Floreres de Maria Gelabert, Petra Pizà i Merceria Juanita. A la Rectoria.

Exposició de Eines d'antics oficis mallorquins de Jaume Muntaner. A la Rectoria.

Exposició Tallat de vidre de Catia Perelló i **Pin-tures i gravats** de Francesc Ramis. A la placeta de l'Església (antic estanc).

Exposició de pintura de Pedro Falconer Reus. Al carrer Bisbe núm.5 Can Just.

Exposició de pintura de Rafel Perelló. A la Plaça núm. 3.

Exposició de Brodats i altres manualitats de l'Associació de Persones Majors d'Algaida. Al local de l'associació del Casal Pere Capellà, 1r pis.

Exposició permanent de fotografies (noves fotografies). Organitzada per l'Agrupació Fotogràfica d'Algaida. Al Casal Pere Capellà.

Pàgina web de l'Agrupació Fotogràfica d'Algaida: <http://personal.telefonica.terra.es/web/afalgaida/>

Exposició de pintura de Miquel Ferriol. Al Casal Pere Capellà.

Exposició de pintura a l'oli d'Adelia Gil. Al Casal Pere Capellà.

Exposició sobre la vida i l'obra de Pere Capellà i Roca. A la Casa de la Vila.

Exposició de part dels treballs dels cossiers realitzats pels alumnes de l'Escola Pública Pare Pou. A la Casa de la Vila.

A les 21.00 hores. **Ballada Popular** amb l'actuació del grup **Herbes Dolces**. A la plaça.

Amb el suport del Departament de Cultura del Consell de Mallorca i de la Fundació Sa Nostra.

A les 22.30 hores. **Ball d'aferrat** amb el **Trio Brumas**. A la plaça.

A les 00.00 hores. Concert amb el grup **Contraband i Molly Duncan**. A la plaça.

Diumenge, 18 de juliol

A les 08.00 hores. **Prova de caça amb cans de mostra**. Organitzat per la Delegació Balear del Club Espagneul Bretón. Al camp de tir de son Mesquida.

A les 15.00 hores. **Tirada Local** organitzada per la Societat de Caçadors d'Algaida. Hi haurà servei de bar i cartutxeria. Programes a part. Al camp de tir de son Mesquida.

A les 17.00 hores. **Torneig Infantil d'Escacs**. Organitzat pel Club d'Escacs d'Algaida. Al Casal Pere Capellà. (Programes a part).

A les 19.00 hores. **Teatre infantil** a càrrec de **S'Estornell Teatre** amb l'obra *Llengua amb tàperes*. Al Casal Pere Capellà.

Amb el suport del Departament de Cultura del Consell de Mallorca i de la Fundació Sa Nostra.

A les 20.30 hores. **Presentació de la nova pàgina web de l'Ajuntament d'Algaida:** <http://www.ajalgaida.net>. A la Casa de la Vila.

A les 21.30 hores. **Concert de Música Clàssica** amb l'actuació de l'*Orquestra de Cambra d'Hamburg*. Festival de Música Clàssica Pla de Mallorca. A l'Església.

Dilluns, 19 de juliol

A les 10.00 hores. **Jocs** per a nins i nines, a la Plaça. Organitzat per la Fundació RCD Mallorca.

A les 16.30 hores. **III Circuit de Futbol Plaça**. Organitzat per la Fundació RCD Mallorca, a la plaça.

A les 21.30 hores. **Cinema a la Fresca** amb la projecció de la pel·lícula:

El Senyor dels anells: El retorn del rei

Dirigida per Peter Jackson i interpretada per Elijah Wood, Billy Boyd i Ian McKellen. EEUU/Nova Zelanda, 2003.

Amb el suport de la Conselleria d'Educació i Cultura i de la Fundació Sa Nostra.

Dimarts, 20 de juliol

A les 17.30 hores. **Jocs per nins i adults** Organitzat per les Quintes i els Quintos 84. Al Camp Municipal Es Porrassar.

A les 18.30 hores. **Taller de percussió**, al Casal dels joves.

A les 19.00 hores. **Final Torneig de Tennis Sant Jaume 2004**. A les pistes de Tennis del Porrassar. En acabar es realitzarà el lliurament dels trofeus.

A les 22.00 hores. **Projecció i col·loqui del documental** *Laia* de Sílvia Munt, dins el programa *Vacances en Pau i Solidaritat amb el poble Saharaui*.

Dimecres, 21 de juliol

A les 18.30 hores. **Taller de percussió** al Casal dels joves

A les 22.00 hores. **Mostra Folklorica** a càrrec del grup Ojraty de la República Autònoma dels Calmucs, Rússia. A la plaça.

Dijous, 22 de juliol

A les 17.30 hores. **Taller de percussió**, al Casal dels joves

A les 19.30 hores. **VI Cursa Urbana d'Algaida**. Organitzada pel Club d'Atletisme d'Algaida. A la plaça. Programes a part.

A les 20.00 hores. **Semifinals i final del IX Torneig de futbol 7**. Després dels partits, lliurament de trofeus. Al camp de futbol Es Porrassar.

A les 22.00 hores. **Festa de la Sabonera.** Organitzada pel Cafè-concert s'Acadèmia. A la plaça.

Divendres, 23 de juliol

A les 21.00 hores. **Sopar a la Fresca.** Sopar popular damunt la plaça. L'Ajuntament convidarà a vi i gelat.

Per participar en el sopar a la fresca, cal fer la reserva de taula a l'Ajuntament.

A les 22.00 hores. **III Gran Concurs de Play Back.** Organitzat per les Quintes i els Quintos 84 amb la col·laboració del Casal dels Joves. A la plaça. (Programes a part).

Dissabte, 24 de juliol: revetla

A les 17.30 hores. **Exhibició de Natació Sincronitzada** a càrrec de l'Escola Ses Tres Germanes.

A les piscines municipals d'Es Porrassar.

A les 20.00 hores. **Els Cossiers** faran el quadrat.

A les 22.30 hores. **Concert** de la Banda de Música d'Algaida. A la plaça.

A les 23.30 hores. **Berbena** amb els grups:

Orquestra Zodiac Orquestra Alabama

Gran Orquestra Republicana

A les Escoles. Hi haurà servei de bar.

A les 01.00 hores. **Castell de Focs Artificials.** A càrrec de la pirotècnia Jordà de Lloret. A les Escoles.

Diumenge, 25 de juliol: sant Jaume

A les 09.00 hores. **Alborada** pels xeremiers d'Algaida.

A les 11.00 hores. **Missa de Festa**, cantada per l'Orfeó Castellitx. Predicarà el diaca Josep Ramon Ortega Fons. Els Cossiers ballaran l'oferta. En acabar la missa, els Cossiers dansaran a la placeta de l'Església.

A les 18.30 hores. **Animació infantil** per a nins i nines a càrrec de **Caramelo**. A la plaça.

A les 19.00 hores. Presentació del nou equip de Regional.

A les 20.30 hores. **Mostra de Percussió i activitats del programa Vacances en Pau.** A la plaça.

A les 22.30 hores. **Teatre.** Representació de l'obra

Especialitat en homes de l'autora Assumpta González, a càrrec de la Companyia Es Porrassar d'Algaida. A la Placeta des Sitjar.

Dilluns, 26 de juliol: santa Anneta

A les 12.00 hores. **Carreres de joies, cucanyes i altres entreteniments** per a nins i nines. Organitzat pel Casal dels Joves i esplai Burot.

A les 15.30 hores. **XLIV Gran Premi Ciclista Algaida**, organitzat pel Club Societat Esportiva Palma. Programes a part.

A les 21.00 hores. **Acte de lliurament de l'XI Premi Santa Anneta de Llengua i Cultura Catalanes** del Centre Cultural d'Algaida, entitat promotora de Títoia Ràdio. A l'Auditori del Casal Per Capellà.

A les 23.30 hores. Actuació del grup **Clave de Soul**. A la Plaça.

A les 01.00 hores. **Traca final** i fi de festes.

Altres activitats

Dissabte, 31 de juliol

A les 23.30 hores. Concert Quintes/os 84

Diumenge, 1 d'agost

A les 17.00 hores. **XI Torneig d'Escacs de Partides Ràpides.** Al Casal Pere Capellà. (Programes a part).

A les 22.00 hores. **Play-Algaida: campionat de futbol virtual amb Play-Station.** Els partits es disputaran per parelles amb una pantalla gegant al pati del Casal Pere Capellà. Obert a totes les edats. Preu d'inscripció: 10 • per parella (inclou sopar de trempó). Organitza Algàlia Esport

**L'Ajuntament d'Algaida
us desitja que passeu
unes bones festes
de Sant Jaume 2004**

Presentació

Jugant amb els fils de la fantasia, em plau imaginar el Puig de Randa il·luminat amb el caliu encara roent de l'esperit del benaurat Ramon i deixar-me colpir per la seva presència mítica i gegantina, una presència que any rere any es cobreix amb tots els colors de les melodies, per continuar escrivint a l'aire pur del Pla de Mallorca la història del Festival Internacional de Música Clàssica de Cura.

Amorosament gronxat pels braços bressol de n'Antònia Sitjar, el Festival arriba enguany a la seva XVII edició amb una majoria d'edat esportosa i saludable i disposat, com sempre, a omplir de somnis, de sons i de veus els temples del Pla de la nostra terra, perquè tots puguem enlairar-nos enganxats a les ales de l'esperit perseguint un adàgio.

Aquesta experiència sensible, tan recomanable, enriqué l'ànima creadora de la meva mare — l'escultora Remígia Caubet— que visqué totes les edicions del Festival amb intensa i absoluta fidelitat... “M'agrada imaginar les línies que dibuixa la música del violí i gaudir dels volums poderosos del piano”, em comentava joiosa. I és així com s'ha de viure la música que ens ofereix la present edició del festival: deixant que ens negi l'ànima i que ompli el nostre univers interior d'imatges vestides d'emoció.

Donem, doncs, un any més la benvinguda a aquest esdeveniment cultural de primer ordre i assumim-lo amb tota l'estimació i la transcendència que es mereix. Visquem cada una de les audicions des de la nostra condició d'ésser renai-xent que pren forma entre les mans creadores de la música. No oblidem que un concert és sempre una lliçó d'humanitat en què cada nota ens arriba com una paraula d'amor que s'enfila pels esglaons del pentagrama.

Damià Ramis Caubet

Programa

JULIOL

■Algaida

Dia 18, diumenge, a les 21.30 hores
Orquestra de Cambra d'Hamburg

■Vilafranca

Dia 25, diumenge, a les 18.30 hores
Coral de Cambra de Pamplona

AGOST

■Llubí

Dia 1, diumenge, a les 21.30 hores
**Grup vocal Gospel
negres espirituals Coda**

■Sencelles

Dia 8, diumenge, a les 21 hores
**Orquestra de Cambra
Nacional de Dinamarca**

■Ariany

Dia 22, diumenge, a les 21.30 hores
Ebony Quintet

■Sant Joan

Dia 29, diumenge, a les 20.30 hores
Cor de Cambra Studium

SETEMBRE

■Costitx

Dia 8, dimecres, a les 21 hores
Orquestra lírica de Mallorca

■Santuari de Cura

Dia 19, diumenge, a les 19.30 hores
Ludmil Angelov (piano)

Com es muntà l'univers?

Ara que tenim molt de temps, s'ha d'aprofitar per llegir alguns llibres i si són sobre el tema d'aquesta secció, millor. En Miquel Tallada, professor de Física i Química, me'n va deixar un d'aquests, anomenat *La història més bella del món*, i tracta del transcurs del temps, des de l'expansió de la matèria per crear tot el que ens envolta. Qui no ha sentit o llegit mai alguna cosa sobre el big bang que escampà tota la pols que creà les galàxies, estrelles i tot el que coneixem?

Doncs, aquest llibre ens presenta l'univers fa uns 14 mil milions d'anys, el que sempre s'ha pensat com a "principi"; imaginau tota la matèria que existeix barrejada, comprimida, desorganitzada i a temperatures desorbitants que superen els milers de milions de graus!

Durant dos mil anys, es va pensar que l'univers era etern i no podia canviar, ja que la tradició filosòfica ho defensava. Doncs el gran descobriment d'aquest segle passat és que l'univers no és infinit, sinó que s'acaba i, a més, va canviant perquè les estrelles neixen i moren després de viure uns milers de milions d'anys. En aquella època primerenca, l'univers tenia un límit i dins aquest hi havia tota la matèria condensada. Va començar amb una expansió, a una temperatura altíssima, com un petard de fira monumental fet amb tota la matèria que existeix, la que hi ha a tot arreu, a la Terra, al Sol, al sistema solar, totes les estrelles, totes les galàxies... tot! Fins i tot nosaltres estam formats per la pols del big bang!

Aquesta temperatura s'ha anat refredant progressivament i continua des de fa 14 mil milions d'anys. Això ho descriu la llei de la relativitat d'Einstein, que explica que l'expansió

sió es tradueix en un refredament que ja es situa als 270° C sota zero. Sí! Allà dalt fa molt de fred! Et congeles automàticament si et treus el casc d'astronauta. Les altes temperatures només han quedat repartides a les estrelles i als centres de les galàxies, la resta està glaçat.

Amb el temps, l'univers es va anar muntant, en partícules, que van donar les formes d'àtoms, que s'ajuntaren per crear molècules, i aquestes en aglomeracions gegants esdevinent galàxies, i a dins aquestes, els núvols de pols es comprimiren per crear les estrelles. L'univers s'estava estructurant en formes ben definides: "bolles" o formes esfèriques. Això era a causa que la força de la gravetat atreu la matèria i la configuració que mantenen tots els elements més a prop els uns dels altres és una bola. Per això, les estrelles i planetes són rodons, tret que siguin objectes massa petits com els asteroides i cometes. Però les galàxies no són esfèriques, sinó planes! Això es deu al fet que la rotació que tenen les esclafa i els dóna la forma de disc. La Terra mateixa és lleugerament aplanada a causa de la seva rotació, com també ho és el Sol.

El llibre continua amb la creació de la vida. Aquesta no va aparèixer als oceans, com s'ha cregut força temps, sinó que és més probable que fos a llacunes i aiguamolls! Llocs secs i càlids de dia, freds i humits a la nit, que s'assequen i després es rehidraten. Eren formes de vida molt simple que es varen anar adaptant i fent-se més complexes. Moltíssimes varen desaparèixer i només quedaren les espècies més "ben fetes". La naturalesa "feia proves" a gran escala: si l'espècie acabada "d'inventar" no s'adaptava, desapareixia!

Tornant al big bang, el passat de l'univers s'ha descobert gràcies a l'observació de les estrelles. La llum viatja a 300.000 Km per segon. És moltíssim, no? Però no és res si pensam que l'estrella més propera està a quasi 40 bilions de quilòmetres! La seva llum tarda poc més de 4 anys a arribar. Això passa amb totes les estrelles. Quan les miram, veim la seva llum en forma d'un punt al cel, però aquesta llum ens arriba des de fa anys, molts, milions potser! Això depèn de la distància on és l'estrella. Per això, quan miram al cel veim el passat. Veim les galàxies tal i com eren fa milions d'anys; 2 milions d'anys en el cas de la Galàxia Andròmeda. Alguns objectes que veim, potser ja han desaparegut! Ja no hi són!

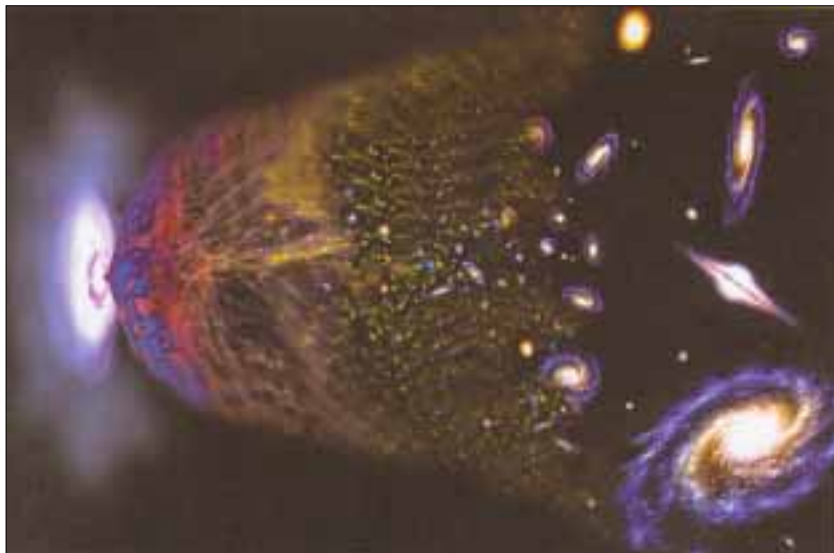
Per exemple, un descobriment obtingut gràcies al telescopi VLT de l'observatori ESO (Observatori Europeu Austral) al puig Paranal (Chile).

El fet és que un equip d'astrònoms procedent dels Països Baixos, Alemanya, França i els Estats Units, gràcies al telescopi abans esmentat, va descobrir el grup de galàxies més allunyat que s'ha trobat mai. Es situa prop dels 13.500 milions d'anys llum de distància. Ja varem explicar que un any llum equival a la distància que ha recorregut la llum en un any (si en un segon, la llum recorre quasi 300.000 Km, idè feis els càlculs...); doncs les imatges d'aquestes galàxies, captades en forma de llum pel telescopi VLT, han tardat 13.500 milions d'anys a cobrir tan enorme distància, i això que viatjaven a la velocitat de la llum! Això equival a nou dècimes parts de l'edat de l'univers i, si es té en compte que l'univers té una edat aproximada d'entre 13 i 14 mil milions

d'anys, segons una aportació actual d'alguns científics, significa que es varen observar aquelles galàxies tal i com eren en un moment en què l'univers tenia menys d'un 10 % de l'edat actual. Aquestes han estat les galàxies més antigues que s'han descobert, i segons l'edat, foren de les primeres que es crearen!

Ja veis com el nostre temps de vida és insignificant, si pensam en tota l'eternitat que ha calgut per crear-nos! Totes les tribus aquelles que veneraven el Sol com un déu, no feien tant el "doiut", ja que nosaltres estam formats per una matèria d'origen comú, escampada durant el big bang... Ah! Finalment he d'afegir que la nau *Cassini-Huygens* va arribar a Saturn a principis d'aquest mes després d'una llarga travessia de 7 anys! Un bon pas per la ciència... Bé, esper que passeu un bon estiu i que algun vespre mireu al cel, a veure si veis alguna constel·lació coneguda, o algun planeta...

L'Univers cada vegada es fa més gros, com un globus que s'infla, i el que hi ha dedins, les galàxies, es van separant entre elles, tot s'allunya de tot.

Bon dia i bona hora estimats lectors! Estam en èpoques d'exàmens, amb l'estrès al damunt, però així i tot sempre és bo esplaïar-nos una miqueta amb la xerradeta de cada mes. Al llarg de tots els saigs, anam aprofundint en la joventut del poble i d'aquesta manera anam descobrint els secrets de les nostres víctimes. Per cert, des d'aquí volem donar-li l'enhorabona a la capitana i a tot l'equip femení de l'Algaida, perquè han ascendit de categoria i jugaran a nivell Nacional!! I no és que "pixem fora de test", sinó que aquesta capitana és l'entrevistada d'avui!!! Cal esmentar que la xerradeta l'hem feta en diumenge. Tal vegada un dia una mica inadequat. I cal dir-vos també que na M. Antònia "de la tenda nova" ens ha cedit ca seva per fer-la i com ja veureu ha volgut fer qualche apunt a allò que n'Aina anava dient, és una barruda (!), amb el bon sentit de la paraula, però ja ho diuen: la confiança fa oi! Així i tot, gràcies M. Antònia (i no t'enfadis per això de barruda).

Baula 9

1. Nom i malnom (si en tens i vols que t'hi coneguim).

Aina "de S'Hostal".

2. Edat i signe de l'horòscop.

Tenc 24 anys i som Capricorn.

3. Darrer llibre que has llegit?

Un "rollo" de llibre, *El artista ciego*, d'en Terenci Moix, però no el recoman, és molt pesat.

Recomana'n un que t'hagi agradat.

Qualsevol de na Lucía Etxebarria, els he llegit quasi tots i tots són bons, tots m'agraden. Per exemple *Beatriz y los cuerpos celestes*, està bé.

(S'ha de dir que hem tengut una bona amfitriona, ja que ens ha demanat si volíem prendre res; ho veus M. Antònia que també et volem fer quedar bé!?)

4. Darrer CD que has comprat?

El nou de n'Anastacia.

Recomana'n un.

Per exemple, qualsevol de na Morcheeba o en Manolo García.

5. Darrera pel·lícula que has vist?

Van Helsing.

Quina t'ha agradat més?

La vida es bella.

6. Programa de televisió preferit?

No mir molt la tele, però l'únic que mir quan tenc un poc de temps és *Crónicas Marcianas*. No som molt de la tele.

7. Quina era la sèrie de dibuixos animats que t'agradava més?

Ja ni me'n record... en Chicho Terremoto, de més endavant... els Fraguels Rock i pus, aquests dos. (A na M. Antònia li ha fet gràcia, per què no ho sabem!?)

8. Quin tema actual et preocupa més?

Que encara ara els homes tenguin una mentalitat masclista i encara hi hagi tant d'abusos a menors, maltractament a les dones, fins i tot en temes de feina, que les dones encara no poden accedir a segons quins llocs de treball,... I trob que les coses encara estiguin així a l'època que estam... Vaja, que s'haurien d'arreglar.

9. Quin moment històric t'hauria agradat viure? Per què?

Als anys 60... època hippy total, sense "rollo" de guerres, viure la seva mentalitat, enfora de la gent... és a dir, som una persona sociable, i m'agrada molt xerrar, però la gent m'aclapara, em desconcerta: tothom es permet el luxe d'opinar sobre les persones,

i per això m'agrada la tolerància dels hippys... i per la música i per tot...

10. Persona o personatges que admiris? Per què?

Famós ningú... persona, persona mon pare!! (i els famosos que són? Un col·lectiu a part? No entren dins les persones?!). Sempre m'ha duit molt recta, en temes educatius, però l'admir molt... pens que té uns valors. Bé, i també tothom que tenguí uns valors bons, per exemple Don Toni, és una persona de qui he après molt; gent que vegis que és sincera, que ho dona tot a canvi de res... En definitiva, tothom que vegi que dona pels altres.

11. Un animal.

Un ca, el meu ca, en Món! M'encanten els cans.

12. Una mania.

Tancar les portes de l'armari quan me'n vaig a dormir!!! Sinó no puc dormir!!! Ho faig des de petita...

13. Un defecte.

Som súper caparruda, molt!

14. Una virtut.

Som molt amiga dels meus amics i una persona que ho dona tot pels altres. Abans de pensar en jo, pens amb els altres... encara que no em beneficiï, em sent recompensada...

15. No podries estar un dia sense...

Jugar a futbol!!!

16. Fes un pla per diumenge horabaixa.

A l'estiu, acabes de dinar devers les dues i mitja, vas a s'Aca-dèmia a fer un cafetet, anar a qualche gelateria per la costa, anar al cinema o fer una volta per la platja, passejar o llogar una pel·lícula i sopar.

17. Una il·lusió.

Guanyar a Nacional l'any que ve!! Per demanar, demanam!

18. Una queixa.

Ja que acab de xerrar del futbol... que a les dones ens donen molt poc per l'esport. Pens que aquí a Algaida, tant les del voleibol com les del futbol, realment les dones hem estat les que hem fet qualche cosa, i que encara te diuen: "dones que juguen a futbol" o "han guanyat perquè són dones", però les dones hem de competir contra dones... la queixa és aquest masclisme que encara hi ha! A les dones ens posen les coses bastant complicades, ni vull passar per damunt dels homes, ni vull que em passin per damunt a jo, igualtat !!!

19. Tria una de:

a) rosses o morenes

Persones! L'aspecte físic a mi m'importa molt poc, però si hagüés de triar... morenes.

b) vi o aigua

Aigua per les menjades i entre setmana, i vi a un sopar.

c) carn o peix

Carn! Carnívora total... M'agrada el peix un pic al mes, però on hi hagi un bon "chuletón", deixa anar el peixet...

d) dutxa o bany

Si no tenc temps dutxa, però un bany no el canviï per res.

e) platja o muntanya

Platja, la muntanya no m'agrada gens!

f) esport o bar

Un poc de tot, però... esport perquè és molt bo per tothom!

g) Barça o Madrid.

(s'ha girat cap a na Maria Antònia "de la tenda nova" i hem deduït que aquest és un tema con-

flictiu entre elles)

Aquesta em matarà, però... Madrid.

h) alcohol o refresc

Refresc, alcohol els caps de setmana.

i) circumval·lació o trànsit per dins el poble

Circumval·lació.

j) hivern o estiu

Estiu, perquè a l'hivern estam tots molt blancs, feim por!! I a l'estiu la gent està més alegre, fa més bon temps.

k) whisky o ginebra

Ginebra, el whisky no puc sentir ni l'olor!! No l'he pogut sofrir mai!

20. Travessaries el carrer:

a) per topar-te amb...

amb qualsevol amic i amb qualsevol persona que me caigui bé.

b) per no topar-te amb...

gent borda, egoista, mala d'aguantar.

21. Si fossis:

a) un home...

li pegaria una pallissa a qualcú!... (des del moment que ha dit això... hem procurat mantenir les distàncies... no fos cosa...) No, no ho sé... intentaria ser un home no masclista, que donàs suport a les dones.

b) la persona més rica del món...

Ajudaria molt els altres (sí, sí... com sempre...). Per exemple, quan veig els documentals de ninetes xineses, em fa molta pena, però aquí també tenim problemes. Potser sí que em permetria algun luxe, però la resta ho invertiria en els altres... A jo m'agrada més fer un regal que rebre'l... (na Maria Antònia diu: "és

cert això, sempre fa regals!”)

Na M. Antònia no volia que mencionàssim els seus comentaris, però com repetim a cada entrevistat, i en aquest cas no només a l'entrevistat sinó també a tots els que hi són presents; “tot el que es diu, té el perill de ser comentat”.

c) el batle d'Algaida...

Dimitiria! No m'agrada la política! Donaria suport a la gent gran, però al mateix temps trobo que als joves ens han de donar més activitats i arreglar tot el que és circulació, carrers com aquest, el carrer de la Unió, que no hi ha aparcaments, tantes línies grogues, no ho sé, faria un aparcament allà on fos.

22. Un racó d'Algaida que t'agradi.

La roca de la Verge Maria.

Un racó que no t'agradi.

El bany de les dones de segons quin bar!!! (ens han demanat que per respecte no diguéssim el nom del bar. Na Maria Antònia ha donat la idea... molt bona!!). A veure si es dignen a posar un mirall!! És que no ens podem pentinar!! I les dones som molt curioses amb això...

23. Una raó per:

a) viure a Algaida...

la gent, els amics i el poble, perquè el trobo molt guapo.

b) no viure a Algaida...

les xafarderes. No m'agrada que estiguin tot el dia xerrant dels altres, perquè cadascú que es pre-ocupa de ca seva. La gent major entenc que ho siguin, perquè abans fora tele... s'havien d'entretenir d'alguna manera, però les que m'emprenyen són les joves...

24. La gent d'Algaida és...

En general simpàtica, aguda, sociable, alcohòlica i particular.

Cada persona és un món, però en general són bona gent.

25. Fins quan fas comptes viure a ca teva?

Tot d'una que pugui me'n vaig, potser d'aquí dos anys.

26. Ordena (de més a menys important): doblers, salut, feina, amor, poder.

Salut, feina, amor, doblers i poder.

27. Què et preocupa més (de més a menys):

atur, inseguretat ciutadana, sida, droga, accidents de circulació?

Inseguretat ciutadana, atur, sida, accidents de circulació i droga.

28. Què saps, quina és i on és Sa Creu dels Traginers?

Sa creu d'on? No en tenc ni idea!! (s'ha girat cap a na Maria Antònia com si fos el comodí del públic), i l'explicació és que d'Algaida només hi ha ma mare, i mai he tengut ningú que em contàs res del poble... no en tenc ni idea de la història d'Algaida, aquí em podeu posar un zero si voleu... és molt difícil... bé, hi ha la creu d'aquí a dalt amb es pou, que està en obres,... (ja tornam a començar!! Com cada mes, tot a “boleo”!! Per això l'hem aturada i...) Mmm... la creu no serà aquella que hi ha per devora Bonisa, no?

La que fa cap de cantó que l'han reformada... (Ostres! Aquests entrevistats diuen que no saben res d'Algaida, però sempre ho encerten tot!!), però d'aquesta creu no en sé res...

(Com molts ja sabíeu, i sinó ara ja ho sabreu, la creu que hi ha anant a Pina s'anomena dels Traginers, encara que hi ha qui l'anomena “Creu des Hostals”. Està situada davant la cantonada

on abans hi havia l'Hostal d'en Gi, que després va ser Bonisa. Es tracta d'una creu renaixentista, construïda al 1569 per Sebastià Coll, picapedrer de Lluçmajor, que fa devers uns dotzena d'anys fou restaurada. El nom de “traginers” li ve donat perquè per la carretera vella on està situada la creu està dins la ruta dels antics traginers de mercaderies amb carros, que solien aturar-se als hostals algaidins)

29. Què més t'agradaria que t'haguéssim demanat?

Qualque cosa més del futbol, així podríem fer un poc més de publicitat...

Per complaure n'Aina li hem dit que podia explicar tot el que volgués del futbol i, a més, li hem fet alguna pregunta personal tot recordant la idea de na Marga que en la seva xerradeta ens ho havia proposat, i tota il·lusionada, cosa que s'entén, ens ha explicat quatre cosetes fora de guió:

Estic estudiant turisme, ara ja acab... i faig comptes fer feina a s'Hostal, dur-lo. Amb el futbol s'intentarà guanyar la Nacional l'any que ve! Vull recalcar que el mèrit és de totes, perquè molta gent em dona l'enhorabona perquè som la capitana... però no només som jo, l'equip som totes. (Li hem demanat si hi ha nervis, si els fan respecte o...) Bé, de respecte me'n fan perquè jug amb la selecció i les he vistes jugar i són unes “cracs”! També juguen amb la selecció catalana... hi ha molt de nivell. Però ara muntam l'equip per a l'any que ve i de moment en tenim un de molt bo, amb el que podem quedar campiones. I de respecte, encara que a un partit jugui amb un que sàpiga que és més dolent o més bo, jugam sempre igual...

30. De qui t'agradaria saber aquestes coses per entrevistar-lo el següent mes?

No sé si l'heu entrevistat, però m'agradaria molt en Toni "Suredí", perquè el trob molt divertit, i des que està ell a s'Acadèmia és més "guai"... a més sempre m'he fet amb ell...

31. Vols afegir qualche cosa?

Res més... que l'entrevista ha estat molt divertida... i que sou molt simpàtics tots dos!! Ah! i no m'ha molestat gens que fos en diumenge! Ho faria encantada cada dia...

No ens podem queixar, els entrevistats sempre ens fan la bona!

I així, amb el bon regust que deixa sempre que a un li diguin coses guapes, volem acomiadar-nos fins d'aquí a dos mesos. Pensau que per l'agost feim vacances, però volem que vosaltres també quedeu amb aquest regust i per això enviam una abraçada ben forta a tots els entrevistats fins ara, i, evidentment, també a tots vosaltres lectors: sou l'ànima d'aquesta secció, ... que passeu un fantàstic estiu!!

M. Magdalena Molleta
Guillem Fiolet

Activitats previstes

Dies 23, 24, 25 i 26 de juliol 2004

hi haurà al nostra local social de la Placeta, número 3 una **EXPOSICIÓ DE PINTURES A L'OLI I DIBUIXOS A SANGUINA**, a càrrec de **FRANCESC LLAVINA**. El tema monogràfic de l'exposició és Algaida i el seu terme. La inauguració serà dia 23 a les 19.30 hores.

Hores de visita: matins, d'11 a 13.30 h; horabaixes, de 18.30 a 21 h.

El grup excursionista fa vacances

fins al mes de setembre, en què recuperarem l'activitat amb una excursió a vorera de mar que ja anunciarem en el proper número de la revista. El passat mes de juny, concretament dia 27, celebrarem la tradicional excursió al torrent de Pareis; i allò que no havia passat en 30 anys d'experiència, passà per desgràcia enguany: na Núria Sastre Cañellas patí un greu accident, del qual ja s'està recuperant ens aquests moments.

Aprofitam aquesta plana per desitjar-li a na Núria una ràpida recuperació i, a ella i als seus familiars, els donam tot el coratge que podem per animar-los a superar l'incident.

Desitjam a tots els socis i a tots els lectors de la revista, unes bones festes de Sant Jaume 2004

El PSM deixa l'equip de govern de l'Ajuntament d'Algaida i passa a l'oposició

Després de les eleccions del 25 de maig de 2003, el PSM (amb 1 regidor) va decidir signar un pacte d'estabilitat amb el PSOE (5 regidors) i UM (1 regidor) per fer possible la governabilitat de l'Ajuntament d'Algaida i al mateix temps per assegurar l'aplicació de polítiques progressistes.

En el moment de signar el pacte vàrem dir clarament que no signàvem un xec en blanc. Per expressa petició del PSM, es va decidir que l'acompliment d'aquestes actuacions programàtiques s'avaluaria anualment.

Després d'un any, l'agrupació del PSM d'Algaida ha procedit a fer una avaluació del pacte i ha decidit després d'una intensa reflexió deixar l'equip de govern i passar a l'oposició.

Per què? Ho feim en virtut del pacte signat. Un contracte amb una sèrie de punts que determinaven les necessitats prioritàries del municipi d'Algaida. Durant els darrers dotze mesos l'acció de govern encapçalada per la majoria del PSOE no ha aconseguit materialitzar adequadament les prioritats marcades en aquest document en uns resultats palpables.

En resum, i això és més important que qualsevol document, creim que els veïns i veïnes d'Algaida, Pina i Randa no han notat un avanç en les qüestions que més els preocupen. El PSM creu que en el darrer any el municipi d'Algaida no ha millorat i que actualment els problemes són els mateixos.

Evidentment, som conscients que s'han fet coses positives i també és cert que l'Ajuntament té projectes interessants dins la cartera però, malauradament, hem constatat que els veïns i veïnes creuen que el govern de l'Ajuntament en algunes qüestions importants del dia a dia ha caigut en l'immobilisme o la inoperància.

Creiem que correspon al PSOE exercir plenament la responsabilitat de govern a l'Ajuntament d'Algaida, ja que és la formació més votada, la que té més regidors, una dedicació exclusiva i la batlia en les seves mans.

No qüestionam la desitjada unitat de l'esquerra, tan necessària per fer front a l'ofensiva electoral de la dreta, però entenem que aquesta unitat ha d'estar supeditada a pactes programàtics. En la nostra nova situació també treballarem defensant l'ideari progressista.

Durant els darrers anys el PSM ha demostrat que volem i podem governar, ara també hem de demostrar que no ens doblegam a l'hora de defensar la nostra ideologia, el nostre programa i la nostra manera de fer.

L'objectiu final és aconseguir uns pobles avançats i una millor qualitat de vida per a tots els veïns i veïnes d'Algaida, Pina i Randa.

Hem treballat dins el govern de l'Ajuntament. Ara ho farem des de fora a través d'una oposició constructiva que cercarà el millor per al municipi d'Algaida.

Algaida, 21 de juny de 2004

Agrupació del PSM d'Algaida

Peticions del PSM per aplicar al govern de l'Ajuntament a un any vista

1. Posar en marxa amb accions concretes un nou model d'Ajuntament que fomenti la corresponsabilitat dels veïns i veïnes en el govern municipal.
2. Establir convenis entre l'Ajuntament i les entitats socioculturals i esportives que encara no en tinguin.
3. Estudiar la ubicació i el model de polígon industrial adaptat a les necessitats dels comerciants i industrials del municipi.
4. Prosseguir amb la línia del control urbanístic per evitar les infraccions.
5. Posar en marxa un estudi i la posterior aplicació d'una reforma integral del trànsit rodat d'Algaida. Emprendre les mesures policials necessàries per a l'ordenació correcta del trànsit (multes, etc.)
6. Sol·licitar davant les institucions autonòmiques o insulars pertinents el compliment de determinades promeses electorals del PP: Assistència sanitària 24 hores, piscina coberta, etc.
7. Per a Pina: establir converses amb Endesa per tal d'assegurar un subministrament elèctric sense interrupcions. A més, possibilitar l'accés dels veïns a una internet de qualitat (xarxa ADSL), per mitjà d'estratègies que suposin l'interès públic del servei (connexió entre la unitat sanitària i l'ambulatori, sucursal de la biblioteca municipal o altres).
8. Garantir la comunicació freqüent i cordial entre els partits signants del pacte, sobretot pel que fa a qüestions d'interès general.

Aquests compromisos seran avaluats en un termini de 12 mesos. El PSM garanteix el seu suport a l'equip de govern municipal sempre que aquests compromisos es compleixin. Al cap de 12 mesos, els partits signants del pacte establiran nous compromisos per als 12 mesos ulteriors.

Algaida, 9 de juny de 2003

Passam comptes

El regidor del PSM-EN a l'Ajuntament d'Algaida durant aquest darrer any s'ha encarregat de l'Àrea de Promoció Econòmica. En aquesta àrea, s'ha treballat en l'elaboració d'un llistat de les empreses del municipi, embrió d'una futura base de dades empresarial. S'ha fet un projecte per fer una Guia Comercial d'Algaida, Pina i Randa que inclourà una fitxa de totes les empreses del municipi. La inserció de la informació no tindrà cap cost econòmic a les empreses i la guia es distribuirà gratuïtament entre els veïns i visitants. El projecte i pressupost s'ha presentat al programa de subvencions Lider Plus. L'Ajuntament està a l'espera de la resolució de la sol·licitud per iniciar els treballs. Finalment es fa feina, amb l'assessorament de la PIMEM, en la creació una sèrie d'iniciatives per millorar el mercat setmanal i incentivar l'activitat comercial del poble.

Segon Campus Algaida Futbol

Del 28 al 2 de juliol es va dur a terme el segon Campus Futbol Algaida, organitzat per Algal·lia. Hi varen participar setze al·lots amb edats compreses entre els 5 i 14 anys, que varen tenir com a monitors en Mateu Capellà, en Rafael Oliver i en Joan Llompart. A més, el campus va comptar amb la participació del porter del R.C.E. Mallorca, Micky Garro.

Sopar de Cloenda del CE Algaida

El passat 4 de juny es va celebrar al restaurant Binicomprat el sopar de cloenda de la temporada 2003-2004 del C.E. Algaida, amb l'assistència d'unes 400 persones. Va ser un sopar de companyonia i celebració dels èxits aconseguits durant la temporada. La plantilla de l'equip femení fou la protagonista de la festa, ja que ha aconseguit l'ascens a la lliga nacional. La resta dels equips foren també obsequiats de mans de les autoritats. Es va comptar amb la presència del Director General d'Esports del Govern Balear, Pepote Ballester, i amb el Director Insular d'Esports del Consell Insular, Xisco Ramis; a més de les autoritats locals, el batle d'Algaida, Jaume Jaume i el regidor d'esports, Xesc Miralles.

Toni de Gràcia
Alexandre Mulet

Manifest a favor de la llengua

Com a conseqüència generada de la delicada situació que pateix la llengua catalana en aquests darrers mesos, sobretot, des de les eleccions passades, les publicacions de premsa forana reunides en assemblea general de 7 de febrer de 2004 acorden manifestar:

Just quan els esforços, per mantenir una hipotètica igualtat del tracte de la nostra llengua respecte de la llengua espanyola, havien estat moderats i esperançadors, un procés, el qual havia començat feia més de quinze anys, justament, des de fa un temps, es produeix en aquesta comunitat una involució en el procés de normalització de la llengua catalana. En els darrers mesos s'han produït una sèrie de situacions involucionistes que demostren el retrocés sotmés a la llengua catalana, precisament en el moment en el qual es feia necessari posar tots els esforços per treure-la de la UCI.

Situacions com deixar la lliure elecció de la llengua per part dels pares pot suposar greus problemes d'organització en els centres, la qual cosa suposarà un atac frontal contra el sistema actual que garanteix que tots els estudiants acabin els seus estudis coneixent les dues llengües oficials de la nostra comunitat; el tancament d'una emisora de ràdio que emetia en català; la reducció del nivell d'exigència de coneixements de català als aspirants a ser funcionaris de l'administració autonòmi-

ca; la difusió de missatges confusos i disgregadors sobre la qüestió de les modalitats,...

Des de la nostra perspectiva ens demanam, com és possible que la gent que es diu mallorquina, que se sent de la terra, que duu generacions en aquesta terra vulgui o accepti un menyspreu per la llengua que es parla en aquesta terra d'ença 800 anys? Com és possible que hi hagi gent que vulgui convertir-se en responsable de la desaparició de la llengua de Ramon Llull, o de Costa i Llobera –al qual li dediquen l'any 2004. En tots aquests anys de govern autonòmic, no hi havia hagut mai com ara un desinterés tant gros per la llengua en aquesta terra. Hom pot perdre el respecte institucional per la llengua?

Fa 19 anys, en el primer congrés de premsa forana a Cura, fèrem el protocol de signar un manifest en defensa de la llengua. Passats els anys, aquell pareix que té la mateixa vigència actual, amb la gravetat que actualment han arribat unes onades d'immigrants amb un desconeixement complet de la nostra identitat, però que, així i tot, havia funcionat amb normalitat i amb una certa energia positiva.

Abans que sigui massa tard, rectifiquem. Nosaltres ho creim així.

El passat diumenge 27 de juny amb una calorada, ara sí, ben anunciada férem el tradicional descens del torrent de Pareis. Per al guia Manuel Osuna, era la vegada 130 que feia el descens, per a en Fiolet la que feia 20 i per a na Núria, era la tercera baixada pel torrent. Des que es fundà la delegació de l'Obra Cultural a Algaida l'any 1972, s'han fet moltes excursions, entre 250 i 270, calculant a la baixa, i mai havíem tengut cap accident greu, tret d'una rompada de braç, que curiosament va patir una germana d'en Fiolet al puig de Son Roig.

Però, l'accident de dia 27 va ser molt més greu i es va produir en el lloc potser més perillós del torrent de Pareis, en el punt conegut com el Gorg dels Cingles, que està situat entre l'Entreforc i la cova del Soldat Pelut. Allà na Núria va patinar i va caure de les penyes fins al fons del gorg, totalment eixut en aquesta època, des d'una alçada de 6 o 7 metres. Tots els que poguérem baixar on va quedar estesa, podem afirmar que va ser com tornar a néixer.

El problema més greu fou a l'hora de cercar ajuda, ja que dins el torrent no hi havia cobertura per a cap dels mòbils que duïen els excursionistes i nosaltres, sense saber-ho, ha-

guérem d'esperar unes hores que es feren eternes, intentant consolar na Núria. El cert va ser que només 20 minuts després d'haver rebut el primer avís, ja sentírem el renou del primer helicòpter que ens cercava, infructuosament de bon principi, fins que un segon aparell ens pogué localitzar. El més petit, que era el de la guàrdia civil de muntanya, maniobrà temeràriament fins a posar-se damunt una roca que envoltava el gorg. Allà col·locaren na Núria damunt una llitera especial i al cap d'un quart d'hora d'haver-se enlairat, ja pogué aterrar a Son Llàtzer on l'esperava l'equip d'especialistes.

Nosaltres, juntament amb cinc joves, que en tot moment estigueren pendents de la nostra filla. Dos eren del nostre grup, en Joan i na Yolanda, i els altres tres, crec que d'un grup de Lloseta que també feien el torrent, en Pep Morro, en Jaume i en Pep. Continuàrem la baixada, devers les 14.15 h. cap a la Calobra, on arribàrem devers les 4 de l'horabaixa i parírem amb l'autocar de retorn cap a Algaida.

Des d'aquí volem agrair especialment l'ajuda que rebérem de tots aquests joves, del nostre guia de sempre, en Manuel Osuna, que ens havia sortit a camí remuntant el torrent;

del seu “ajudant” Joan i a tots els algaidins que feren l’excursió aquell dia per les mostres de solidaritat que ens oferiren. Mercès especials al pilot de l’helicòpter, per la seva gosadia de posar-se per dues vegades dins el llit del torrent i als dos guàrdies civils de muntanya que tan bé es portaren amb na Núria.

A hores d’ara, dilluns horabaixa, la nostra filla es troba operada i enguixada dels dos peus per les múltiples lesions dels turmells i també amb tres vèrtebres lumbars fracturades (per sort sense desplaçament) que, segons diuen els doctors, no precisarà d’intervenció quirúrgica.

Actualment, sentim una mena d’odi al torrent de Pareis, pel malson que estam passant. Tant de bo que amb el temps aquest odi s’esvaeixi i el puguem tornar a estimar. Això voldrà dir que na Núria haurà recuperat la salut i la mobilitat que ara tant ens preocupa. I res més, des d’aquí també volem agrair a tots els amics i coneguts que s’han interessat per la salut de la nostra filla.

**Maria Cañellas Rosseïona
i Miquel Sastre Fiolet**

A madò Magdalena Gelabert en el seu 107è aniversari

Me diverteix es glosar
a damunt sa gent major
que amb molta pena i suor
sa trista pena passà.
Sempre sa terra cuidà
perquè res més hi havia;
hi naixia i hi moria
cuidant es seu bestiar.

Cap veu mai no s’aixecà
per poder alliberar-los,
sinó uns grossos temors
pel cel poder-se guanyar.
A molt sofrir i penar
sa gent s’habituarà;
‘nant a missa es divertia,
a confessar i combregar.

Així sa vida passà,
d’Algaida dona pagesa,
una persona desmesa
que tres fills al món posà
i amb sofriment los pujà
perquè molt los estimava,
per ells sa vida es jugava,
tot moment los defensà.

El Déu de lo natural
a ella l’ha protegida;
sa vida li allargaria
fins a cent set anys cabals.
‘Lliberada de tots mals,
se sent forta en tot moment,
servida de seva gent,
de fills i néts naturals.

Magdalena Gelabert
quan va néixer li posaren.
Els seus pares ja pensaren
seria dona d’encert
i amb un sentit molt despert
que sempre ha conservat.
A seva avançada edat
pensant en Déu se despert.

La glòria vos heu guanyada
amb lo molt de sofriment,
però teniu una gent
en el món per Vós posada
que respecta seva mare
com la cadeneta d’or.
Ella us té com un tresor
a dins caixeta guardada.

Climent Garau Salvà, 3 de juny de 2004

Com cada any, durant la darrera setmana del curs escolar es van organitzar una sèrie d'activitats. D'entre elles, destacaríem una EXPOSICIÓ en el Casal de Joves dels treballs d'un Projecte de Plàstica a l'entorn dels Cossiers i la més tradicional i acostumada FESTA DE FI DE CURS, que va tenir lloc durant tot el matí del darrer dia de classe, divendres dia 18.

Projecte de plàstica: Els Cossiers

A principi de curs, un grup de mestres es va plantejar la conveniència de dur a terme una formació a centres que ens servís per millorar la nostra tasca docent a nivell d'escola. Vàrem decidir fer un curs de plàstica, en el qual se'ns va orientar com fer feina sobre un tema tota l'escola i de manera globalitzada.

Vàrem pensar que com a projecte d'escola havíem de triar un tema molt proper als infants i a la nostra realitat. D'aquí sorgí la idea dels cossiers.

S'havia de treballar plàsticament tot allò que fa referència als cossiers i, a la vegada, ho havíem d'emprar com a motivació per conèixer altres disciplines (música, dimonis, capells, colors, balls, rams, fer comparacions, investigacions...).

Cada cicle va partir d'un aspecte dels cossiers i va treballar diferents tècniques plàstiques: educació infantil, els capells; primer cicle de primària, els rams; segon cicle de primària, les danses, i tercer cicle de primària, el dimoni.

A més, entre tots, vàrem fer sobre tela sis cossiers i la dama, treballant fons i figura (fent estampació, ceres planxades, collage, pintats, etc.) i, per altra part, damunt un mural de fusta, una altra dama utilitzant distintes tècniques plàstiques.

També, des d'educació infantil fins a tercer cicle de primària, vàrem confeccionar un dimoni gegant de paper "maché" i un conjunt de dibuixos de dimonis que serviran per decorar la portada del programa de festes de Sant Jaume.

Per poder globalitzar aquest projecte es va partir de:

- Les xerrades mantingudes amb els cossiers al Casal Pere Capellà.
- Consultes a llibres, biblioteca, entrevistes a cossiers, ja retirats.
- Lligam i anàlisi d'obres d'art i fotografies.
- Aportacions de gent que ha vingut a col·laborar a l'escola amb les seves explicacions, mostrant material,...
- Visita a veure les cares de dimonis

Cal destacar que tot aquest projecte ha estat possible gràcies a la col·laboració totalment desinteressada de distintes entitats i particulars. A tots: Ajuntament d'Algaida, els Cossiers, Catalina Salas, Jaume Falconer, Guillem (dimoni de Sant Joan), Cal Dimoni, tot l'alumnat de la nostra escola, les famílies... volem expressar-los el més sincer agraïment.

L'equip de mestres

Festa final de curs

Aquesta festa es va programar en base a dues activitats ben diferenciades: per una part, uns TALLERS i, per l'altra, com a acomiadament de curs, una de més lúdica i festiva, un FESTIVAL.

Els TALLERS organitzats foren dos: un de cuina i l'altre de manualitats.

Del taller de cuina sorgiren entrepans, canapès, pizzes, pa amb oli, macedònia de fruites... que, juntament amb els refrescs i gelats que varen aportar l'AMPA del centre, constituïren un bon berenar.

En el de manualitats es varen confeccionar uns decorats que varen servir per ambientar el festival, així com unes pràctiques i artístiques "ventalles" a fi de protegir els ulls del sol.

A migdia, i en el pavelló, va continuar la festa amb un FESTIVAL de balls i danses, obert a tothom, i al qual varen assistir molts de pares i mares dels infants, així com altres familiars i amics.

Per dur a terme aquesta festa vàrem comptar amb el suport de l'Ajuntament i de l'AMPA, als quals volem agrair la seva col·laboració.

BON ESTIU per a tothom.

Algaida	Vots	%
Total votants	1.615	49,65
Abstenció	1.638	50,35
Vots en blanc	15	0,93
Vots nuls	8	0,50
PP	660	41,07
PSOE	697	43,37
PSM-EN	77	4,79
UM	25	1,56
ERC	72	4,48
EUIB	27	1,68
EV-GV	7	0,44
P.CANNABIS	10	0,62
POSI	3	0,19
PASOC	2	0,12
C.D.S.	0	0,00
PUM+J	1	0,06
FE de las JONS	4	0,25
DN	0	0,00
N.I.V.	0	0,00
CUP	0	0,00
FE	0	0,00
LOS PARADOS	1	0,06
PfyV	1	0,06
ARALAR	0	0,00
PADE	0	0,00
PH	3	0,19
FA	0	0,00
PCPE-LI (LIT-CI)	0	0,00
EC	1	0,06
CL	1	0,06
PREPAL	0	0,00
TC-PNC	0	0,00
PC	0	0,00
NOS-UP	0	0,00
UCL	0	0,00

Els subscriptors i lectors del SAIG haureu trobat un full anomenat PLA 6, a favor de les obres que es varen fer a les teulades i campanar de la nostra Parròquia.

L'obra ha estat molt costosa i molt generosos els vostres donatius i les ajudes rebudes, tant de particulars com d'entitats, però encara falta bastant per posar-nos cabals.

Per això, com deim en el tríptic, *de bell nou tocam a les portes de la vostra generositat, suplicant la vostra col·laboració que es podria concretar amb un donatiu mínim de 6• mensuals per persona.*

Aqueixa convidada a ser subscriptors del PLA 6 va dirigida a tots els algaidins i algaidines i a totes les persones que valoren i estimen el nostre patrimoni religiós i cultural.

Si voleu col·laborar amb aquest PLA 6 ompliu la fitxa de subscripció i dipositau-la als caixonets de l'església o entregau-la a qualsevol membre del Consell Parroquial.

Moltes gràcies per la vostra ajuda.

Joan Rosselló i Vaquer, rector
En nom del Consell Parroquial,
Margalida Puigserver, secretària

Berenar de noviis 1934

Aquesta postal és de l'any 1934 i ens l'ha feta arribar una subscriptora. Recull un fet que va ser molt sonat en el seu moment: Bernat Ribas Ribas, ex-rector de la parròquia de Sant Cristòfol d'Eivissa, amb na Rita Roig Juan de Can Sopes de Sant Miquel, que té en braços la filla d'ambdós, na Riteta. Els acompanyen el padrí Joan Roig i en Jordi Martí Rosselló, *Es Mascle Ros*, el director de la revista *Foch y Fum*.

Activitats de l'Associació Algaida Solidari

Juliol i festes de sant Jaume

Com és habitual des de fa uns anys, l'associació Algaida Solidari es fa present els dies de les festes de sant Jaume amb alguna activitat.

L'exposició **UNA ALTRA GLOBALITZACIÓ ÉS POSSIBLE** ha estat escollida i facilitada per l'entitat Oikos, Acció Ciutadana per la pau i l'equitat, autora de l'exposició i amb el suport del Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació, per tal que estigui present a Algaida del 17 al 27 de juliol a una sala de la rectoria.

LA GLOBALITZACIÓ un conjunt de processos –tecnològics, comunicatius, econòmics, etc.- que fan que el món sigui cada cop més “petit”, és a dir, integrat i interdependent.

Tots aquests factors es donen amb profunds desequilibris. Ni a tot arreu, ni tothom pot treure profit dels guanys de la globalització.

Aquestes dues referències ens serveixen per presentar l'exposició que en la seva extensió i diversitat ens parla d'oportunitats i riscos als quals afecta la globalització.

Entre els efectes dramàtics es troben moltes situacions de conflicte, molts d'elles oblidades o menyspreades per part dels grans mitjans de comunicació. Per això, entre ells enguany dedicarem la nostra atenció a apropar-nos a la realitat del poble saharauí.

SOLIDARITAT AMB EL POBLE SAHARAUI, tenint present que en el nostre municipi hi romandran alguns infants saharauis. Acol·lits per famílies del poble, en el marc del programa “Vacances en Pau”, l'associació Algaida Solidari donarà suport a diverses activitats envers el conflicte saharauí.

Dimarts dia 20 de juliol, es presentarà el documental: **SÀHARA MARATHON**, que ens mostrarà la situació dels campaments del Poble Saharauí i anirà acompanyat d'una xerrada de representants d'aquest poble.

L'acte tindrà lloc al Casal Pere Capellà a les 21.30 h.

es saig

BONES FESTES DE SANT JAUME

Una xerradeta amb...

da, la confirmació, on el primer any la meua actitud va ser més aviat d'indiferència, però la participació en una Pasqua Jove em va motivar a viure més seriosament la confirmació i em va canviar el rumb. Per mi va ser un gran cop poder viure, pensar i entendre allò que tantes vegades havia celebrat sense saber-ho.

Tant és així, que des d'aquell moment, encara lluny de l'opció que llavors prendria, em vaig prendre molt seriosament tot allò sobre Jesús.

Posteriorment aparegué la meua dedicació als més pobres a través de l'experiència de missions a Santo Domingo, a causa que la meua tia era allà de missionera. Aquesta nova realitat d'un país del tercer món canvià radicalment la meua visió del món.

Vaig descobrir que Jesús, aquell pel qual jo m'havia començat a interessar, es trobava dins cadascun d'aquells pobres, i que venia a salvar-nos a tots, però sobretot a ells.

Després un dia, una persona em va plantejar la pregunta, de manera innocent i en to de rialles, sobre que jo hem pogué fer capellà. La pregunta no quedà sense resposta immediata. "NO", jo no serveix per això.

Després d'un temps, en el qual havia agafat alguns compromisos amb la parròquia, un

dia cansat d'interrogants, m'atreveix a presentar-li el tema a en Jaume Estela, vicari de la meua parròquia. Encara puc recordar el tremolor que m'agafà perquè no sabia per on sortiria. El primer que em va dir: "Però no et pensis que sentiràs cap veu que et digui que has de ser capellà!". La resposta no la m'esperava. (Però és ver, no has de sentir cap veu.)

Posteriorment, a una trobada vocacional al Seminari Menor, vaig descobrir i veure que altres joves com jo, també es plantejaven la possibilitat de la vocació al ministeri ordenat. Record que en Toni Vadell amb la seva explosió d'entusiasme i d'alegria em va captivar. I sobretot record la cançó "Bon Amic", que va ser una calada fonda de la trobada vocacional.

S'apropava el moment en què havia de decidir el que feia, si anar a la universitat o entrar al seminari. Els dubtes i la por s'acumulaven dins mi, pregava i pensava molt. Fins que a la fi, acabat el curs, em vaig decidir a entrar al seminari.

Quan d'anys has estat al seminari i quina valoració en fas?

Com heu vist, la meua entrada al seminari no va ser ni triomfant ni gloriosa, sinó més aviat poruga i sense saber gaire bé on anava.

Josep Ramon Ortega Fons

Només sabia que tenia un dubte i no volia quedar tota la vida amb aquest dubte, de si Jesús em cridava a ser capellà. Els meus anys de seminari, en total sis, han estat uns anys en els quals he estat molt feliç, he aprofundit cada dia en la meva vocació i he fet grans amics. Mai havia rigut tant com dins el seminari i mai m'havia pres la vida tan seriosament com en el seminari. També allà he anat coneixent aquest gran AMIC meu, Jesús, que em dona l'alegria i la felicitat de viure cada dia, al servei de tots i cadascun de vosaltres.

Durant el temps de formació en el Seminari, sé que també has compartit l'experiència pastoral a diverses parròquies, a més de Porreres, en quines has col·laborat i quina valoració en fas?

He estat a les parròquies de Nostra Senyora dels Dolors (Manacor), a la Parròquia de la Transfiguració (Artà), a Sant Alonso Rodríguez (Palma) i finalment a Porreres i Algaida, on he començat també la meva etapa de preparació per al diaconat. En totes elles l'experiència ha estat molt enriquidora.

L'ordenació de diaca, dia 17 de juliol, és el final d'una etapa o una baula més dins el camí cap al presbiterat?

No és el final d'una etapa, però sí que és l'inici d'una etapa nova que acabarà amb l'ordenació de capellà, segurament a final d'any a la Parròquia de Porreres.

L'ordenació de diaca, dins el camí cap al presbiterat, és un moment molt important, perquè faré els tres compromisos que em lligaran per tota la vida al servei de l'Església i dels germans més necessitats. A partir de la meva ordenació podré exercir dins la comunitat cristiana el baptisme, les noces, llegir l'evangeli i predicar.

Gràcies Josep Ramon pel teu testimoni, gràcies per regalar-nos el millor de tu mateix i enhorabona per la teva decisió. És una sort per als algaidins i porrerencs poder gaudir d'un amic i una persona que ha trobat en Jesús el camí de felicitat que ens fa arribar dia a dia. Compta amb tots nosaltres i segur que molts t'acompanyarem dia 17 en la teva ordenació de diaca.

Gràcies per tot.

Maria Antònia Nicolau Rosselló

Crec que per a nosaltres és una sort aquesta ordenació. La comunitat cristiana d'Algaida s'alegra amb tota l'Església de Mallorca per aquesta ordenació, que hauria de ser un testimoni i exemple de cara als nostres joves cristians, perquè es plantegin si Jesús els crida a seguir-lo en el servei dels germans mitjançant el ministeri ordenat.

Si qualcú de vosaltres vol col·laborar amb el refresc que la Parròquia i distintes entitats d'Algaida organitza després de l'ordenació, dirigiu-vos a qualsevol membre del Consell Parroquial i ells us informaran de com ho heu de fer.

Moltes gràcies per la vostra col·laboració per endavant.

Joan Rosselló Vaquer, rector

Josep Ramon Ortega Fons

En aquest món on es valoren tan poc les opcions definitives, resulta molt interessant el que en Josep R. Ortega Fons ens conta.

Des de fa un any fa feina a la nostra Parròquia, col·laborant en les tasques litúrgiques, de catequesi, d'economia... i tot el que faci falta. Quasi segur que tots el coneixem.

Aquí tenim l'experiència d'un jove que dins la nostra societat tan secularitzada i materialista com la nostra, ha trobat en Jesús la Persona que dóna sentit a la seva vida i li fa descobrir la felicitat de seguir-lo des del ministeri sacerdotal. Anant pel carrer, he trobat gent que m'ha demanat: és capellà aquest jove? La resposta ha estat: no, s'està preparant per a l'ordenació diaconal i posteriorment serà ordenat capellà.

Molta de gent no sap molt bé en què consisteix i la importància que té l'ordenació de diaca, que ell rebrà dia 17 de juliol de 2004, a la nostra Parròquia d'Algaida a les 20h, amb la qual, la Parròquia de Porreres forma una unitat pastoral. Per aquest motiu he trobat interessant fer-li unes preguntes que ens poden ajudar a conèixer-lo millor i agrair el seu treball dins la Parròquia cada dia.

Per què et vares decidir a entrar al seminari?

En primer lloc, la decisió d'entrar al seminari va ser una decisió molt difícil de prendre, ja que va durar uns 3 anys. I tot va començar amb una inquietud. La meua història vocacional té una sèrie de passes, una sèrie de circumstàncies que l'han marcada profundament.

Una primera etapa, res té de vocacional, però no la puc llevar, ja que és part de la meua vida. En ella, el meu interès per Jesús és quasi nul. Feia el que els amics feien, i pensava el que els meus amics pensaven. De tant en tant, perquè la meua família sempre ha participat en la celebració de

l'Eucaristia, i per no sentir-los més, anava a missa. En aquesta època, la meua obsessió i il·lusió era la informàtica. A poc a poc, la informàtica va anar perdent el gust que tenia, per passar a una època d'indecisió. A un moment donat, em vaig trobar perdut en el món, i sense cap sentit. La meua passió, la informàtica, passà a segon lloc per donar lloc a la biologia.

Aquest canvi de preferència sempre lligada a les ciències, em dugué a aquesta segona etapa.

La biologia va començar a canviar la meua vida. Vaig començar a pensar més i més sobre la meravella que era el cos humà, com a estructura quasi perfecta. Aquest pensament em dugué, en principi, a reflexionar més i més. Llavors vaig començar a apreciar el silenci, volia arribar al fons de les coses. La biologia em convertí en un explorador del món que m'envoltava.

Un següent pas fou l'etapa de "recerca" profunda, sense mai poder arribar a imaginar la meua opció cap al sacerdoci. Per una ban-

"Jesús em dóna l'alegria i la felicitat de viure cada dia al servei de tots i cadascun de vosaltres"

